

Den Europæiske Unions Tidende

C 52

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

57. årgang

22. februar 2014

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV Oplysninger	

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2014/C 52/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 45 af 15.2.2014	1
--------------	--	---

Domstolen

2014/C 52/02	Domstolens nye medlemmers edsafklæggelse	2
2014/C 52/03	Afgørelser truffet af Domstolen på det almindelige møde den 5. november 2013	2
2014/C 52/04	Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne	3

Retten

2014/C 52/05	Edsafklæggelse af et nyt medlem for Retten	4
--------------	--	---

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2014/C 52/06	Forenede sager C-239/11 P, C-489/11 P og C-498/11 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. december 2013 — Siemens AG (sag C-239/11 P), Mitsubishi Electric Corp. (sag C-489/11 P) og Toshiba Corp. (sag C-498/11 P) mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — kartel — markedet for projekter angående gasisolerede koblingsanlæg — markedsopdeling — forordning (EF) nr. 1/2003 — bevis på overtrædelsen — en enkelt, vedvarende overtrædelse — urigtig gengivelse af beviserne — beviskraft af erklæringer, der går imod den erklærendes interesser — bøder — udgangsbeløb — referenceår — multiplikationskoefficienten med henblik på afskrækkelse — fuld prøvelsesret — ligebehandling — retten til forsvar — begrundelsespligt) 5	5
2014/C 52/07	Sag C-281/11: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. december 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen (Traktatbrud — indsluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer — direktiv 2009/41/EF — ukorrekt og ufuldstændig gennemførelse) 5	5
2014/C 52/08	Sag C-500/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. december 2013 — The Queen, Fruition Po Limited mod Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 2200/96 — forordning (EF) nr. 1432/2003 — landbrug — fælles markedsordning — frugt og grøntsager — producentorganisationer — betingelser for de nationale myndigheders anerkendelse — tilrådighedsstillelse af tekniske faciliteter, som er nødvendige til oplagring, emballering og afsætning af produkterne — forpligtelse for organisationen til i tilfælde af en delegation af dens opgaver til andre virksomheder at udøve kontrol med nævnte virksomheder) 6	6
2014/C 52/09	Sag C-9/12: Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. december 2013 — Corman-Collins SA mod La Maison du Whisky SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de commerce de Verviers — Belgien) (Retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 2 — artikel 5, nr. 1), litra a) og b) — specielle kompetenceregler i sager om kontraktforhold — begreberne »salg af varer« og »levering af tjenesteydelser« — koncessionskontrakt om salg af varer) 6	6
2014/C 52/10	Sag C-10/12 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. december 2013 — Transnational Company »Kazchrome« AO og ENRC Marketing AG mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Euroalligés (Appel — dumping — forordning (EF) nr. 172/2008 — import af ferrosilicium med oprindelse i Kina, Egypten, Kasakhstan, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Rusland — delvis interimundersøgelse — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 3, stk. 7 — kendte faktorer — EU-erhvervsgrænsen påført skade — årsagsforbindelse) 7	7
2014/C 52/11	Sag C-84/12: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. december 2013 — Rahmanian Koushkaki mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) (Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — forordning (EF) nr. 810/2009 — artikel 21, stk. 1, artikel 32, stk. 1, og artikel 35, stk. 6 — procedurer og betingelser for udstedelse af ensartede visa — pligt til at udstede et visum — vurdering af, om ansøgeren udgør en risiko for ulovlig indvandring — ansøgerens hensigt om at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om — begrundet tvivl — de kompetente myndigheders skønsmargen) 7	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2014/C 52/12	Sag C-116/12: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. december 2013 — Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou og Afoi N. Christodoulou AE mod Elliniko Dimosio (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Protodikeio Serron — Grækenland) (Toldværdi — udførsel af goder til et tredjeland — eksportrestitutioner — forarbejdning i udførselslandet betragtet som ikke-væsentlig — genudførsel af varerne til Den Europæiske Unions område — fastsættelsen af toldværdien — transaktionsværdi)	8
2014/C 52/13	Sag C-174/12: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. december 2013 — Alfred Hirrmann mod Immofinanz AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — selskabsret — andet direktiv 77/91/EØF — et aktieselskabs ansvar for tilsidesættelse af sine informationsforpligtelser — unøjagtige oplysninger i et tegningsprospekt — ansvarets omfang — en medlemsstats lovgivning, der foreskriver tilbagebetaling af den pris, som en erhverver har betalt for de tegnede aktier)	9
2014/C 52/14	Sag C-202/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. december 2013 — Innoweb BV mod Wegener ICT Media BV og Wegener Mediaventions BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof 's-Gravenhage — Nederlandene) (Direktiv 96/9/EF — retlig beskyttelse af databaser — artikel 7, stk. 1 og 5 — sui generis-retten for en databasefremstiller — begrebet »genanvendelse« — væsentlig del af indholdet af en database — dedikeret metasøgemaskine)	10
2014/C 52/15	Sag C-209/12: Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. december 2013 — Walter Endress mod Allianz Lebensversicherungs AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 90/619/EØF og 92/96/EØF — direkte livsforsikringsvirksomhed — opsigelsesret — mangel på oplysninger om betingelserne for at udøve denne ret — opsigelsesretten udløb et år efter betaling af den første præmie — overensstemmelse med direktiv 90/619/EØF og 92/96/EØF)	10
2014/C 52/16	Forenede sager C-241/12 og C-242/12: Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. december 2013 — straffesag mod Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (sag C-241/12) og Belgian Shell NV (sag C-242/12) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank te Rotterdam — Nederlandene) (Miljø — affald — begreb — direktiv 2006/12/EF — overførsler af affald — orientering af de kompetente nationale myndigheder — forordning (EØF) nr. 259/93 — foreliggelsen af en handling, en hensigt eller en forpligtelse til at skille sig af med et stof eller en genstand)	11
2014/C 52/17	Sag C-262/12: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. december 2013 — Association Vent De Colère ! Fédération nationale m.fl. mod Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement og Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — begrebet »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler« — elektricitet, der hidrører fra vindenergi — forpligtelse til køb til en højere pris end markedsprisen — fuld kompensation — bidrag, som skal betales af de endelige elforbrugere)	11
2014/C 52/18	Sag C-267/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. december 2013 — Frédéric Hay mod Crédit agricole mutuel de Charente-Maritime et des Deux-Sèvres (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Direktiv 2000/78/EF — ligebehandling — kollektiv arbejdsaftale, der forbeholder en fordel på området for løn- og arbejdsvilkår for personer, der indgår ægteskab — udelukkelse af partnere, der indgår en civil socialpagt — forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering)	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2014/C 52/19	Sag C-274/12 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. december 2013 — Telefónica SA mod Europa-Kommissionen (Appel — annullationssøgsmål — artikel 263, stk. 4, TEUF — søgsmålsret — søgsmålskompetence — fysiske eller juridiske personer — retsakt, der berører dem individuelt — regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger — beslutning, der erklærer en statsstøtteordning uforenelig med fællesmarkedet — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)	12
2014/C 52/20	Sag C-279/12: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. december 2013 — Fish Legal og Emily Shirley mod The Information Commissioner, United UtilitiesWater plc, Yorkshire Water Services Ltd og Southern Water Services Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — Århuskonventionen — direktiv 2003/4/EF — offentlig adgang til miljøoplysninger — anvendelsesområde — begrebet »offentlig myndighed« — vandrensnings- og vandforsyningsselskaber — privatiseringen af vandsektoren i England og Wales)	13
2014/C 52/21	Sag C-281/12: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. december 2013 — Trento Sviluppo srl og Centrale Adriatica Soc coop mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — virksomhedernes urimelige handelspraksis over for forbrugerne — direktiv 2005/29/EF — artikel 6, stk. 1 — begrebet »vildledende handling« — spørgsmålet om betingelserne opregnet i den omhandlede bestemmelse har kumulativ karakter)	13
2014/C 52/22	Sag C-292/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. december 2013 — Ragn-Sells AS mod Sillamäe Linnavalitsus (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tartu Ringkonnakohus — Estland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2008/98/EF — håndtering af affald — artikel 16, stk. 3 — nærhedsprincippet — forordning (EF) nr. 1013/2006 — overførsel af affald — blandet kommunalt affald — industri- og bygningsaffald — offentligt udbud angående tildeling af tjenesteydelseskoncession til indsamling og transport af affald, som produceres i en kommune — pligt for den virksomhed, der tildeles kontrakten, til at transportere det indsamlede affald til behandlingsanlæg, som er udpeget af den koncessionsgivende myndighed — nærmeste egnede behandlingsanlæg)	14
2014/C 52/23	Sag C-303/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. december 2013 — Guido Imfeld og Nathalie Garcet mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien) (Etableringsfrihed — ligebehandling — indkomstskat — lovgivning til undgåelse af dobbeltbeskatning — indtægter oppebåret i en anden stat end bopælsstaten — fritagelsesmetode med progressionsforbehold i bopælsstaten — delvis hensyntagen til den personlige og familiemæssige situation — fortabelse af visse skattefordele forbundet med arbejdstagerens personlige og familiemæssige situation)	15
2014/C 52/24	Sag C-327/12: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 12. december 2013 — Ministero dello Sviluppo Economico og Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture mod Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione Spa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Artikel 101 TEUF, 102 TEUF og 106 TEUF — offentlige virksomheder og virksomheder, som medlemsstaterne indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder — virksomheder der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — begreber — organer, der kontrollerer og certificerer, at de virksomheder, der udfører offentlige arbejder, overholder de i loven fastsatte betingelser — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — restriktion — begrundelse — beskyttelse af modtagerne af ydelserne — kvaliteten af certificeringstjenesten)	15
2014/C 52/25	Sag C-361/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. december 2013 — Carmela Carratù mod Poste Italiane SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Napoli — Italien) (Socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse — princippet om ikke-diskrimination — »begrebet ansættelsesvilkår« — national lov, som fastætter en ordning om erstatning ved en retsstridig tidsbegrænsning af en ansættelseskontrakt, som adskiller sig fra den ordning, der finder anvendelse ved ulovlig opsigelse af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt)	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2014/C 52/26	Sag C-362/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. december 2013 — Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige) (Effektiv domstolsbeskyttelse — effektivitetsprincippet — retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — tilbagesøgning af beløb erlagt i urigtig formening om skyld — retsmidler — national lovgivning — forkortelse af forældelsesfristen for de retsmidler, der finder anvendelse, uden varsel og med tilbagevirkende kraft)	16
2014/C 52/27	Sag C-411/12: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 12. december 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — statsstøtte — eltakstnedsættelse — beslutning 2011/746/EU — støtte, der er uforenelig med det indre marked — tilbagesøgning — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	17
2014/C 52/28	Sag C-425/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. december 2013 — Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA mod Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — Portugal) (Fremgangsmåderne for indgåelse af offentlige kontrakter inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation — direktiv 93/38/EØF — manglende gennemførelse i national ret — medlemsstatens mulighed for at gøre dette direktiv gældende over for et organ, der har koncession på levering af en offentlig ydelse, når denne retsakt ikke er gennemført i national ret)	17
2014/C 52/29	Sag C-437/12: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. december 2013 — sag anlagt af X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Nederlandene) (Interne afgifter — artikel 110 TEUF — registreringsafgift — lignende indenlandske varer — afgiftsneutralitet for indførte brugte motorkøretøjer og tilsvarende køretøjer, der allerede befinder sig på det nationale marked)	18
2014/C 52/30	Sag C-443/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. december 2013 — Actavis Group PTC EHF og Actavis UK Ltd mod Sanofi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige) (Humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3 — betingelser for udstedelse af dette certifikat — successiv markedsføring af to lægemidler, der helt eller delvist indeholder den samme aktive ingrediens — sammensætning af aktive ingredienser, hvoraf den ene allerede er blevet markedsført i form af et lægemiddel med en enkelt aktiv ingrediens — mulighed for at opnå flere certifikater på grundlag af et og samme patent og to tilladelser til markedsføring)	18
2014/C 52/31	Sag C-445/12 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. december 2013 — Rivella International AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas (Appel — EF-varemærker — figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »BASKAYA« — indsigelse — bilateral aftale — tredjelands område — udtrykket »reel brug«)	19
2014/C 52/32	Sag C-452/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. december 2013 — Nipponkoa Insurance Co (Europe) Ltd mod Inter-Zuid Transport BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Krefeld — Tyskland) (Samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 27, 33 og 71 — litispændens — anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser — CMR-konventionen om fragtaftaler ved international vejgodstransport — artikel 31, stk. 2 — regelkollision — regressøgsmaal — negativt anerkendelsessøgsmaal — negativ anerkendelsesdom)	19
2014/C 52/33	Sag C-484/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. december 2013 — Georgetown University mod Octrooicentrum Nederland, der driver virksomhed under navnet NL Octrooicentrum (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank 's Gravenhage — Nederlandene) (Humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3 — betingelser for udstedelse af certifikatet — mulighed for udstedelse af flere supplerende beskyttelsescertifikater på grundlag af samme patent)	20

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2014/C 52/34	Sag C-495/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. december 2013 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod The Bridport and West Dorset Golf Club Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Det Forenede Kongerige) (Afgifter — moms — direktiv 2006/112/EF — fritagelser — artikel 132, stk. 1, litra m) — levering af ydelser, som har en nær tilknytning til udøvelsen af sport — adgang til en golfbane — en golfklubs besøgende ikke-medlemmer, som betaler et adgangsgebyr til greenen (»green fee«) — udelukkelse fra fritagelsen — artikel 133, stk. 1, litra d) — artikel 134, litra b) — yderligere indtægter)	20
2014/C 52/35	Sag C-563/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. december 2013 — BDV Hungary Trading Kft. (i likvidation) mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn) (Moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 146 — fritagelse ved udførsel — artikel 131 — betingelser fastsat af medlemsstaterne — national lovgivning, der stiller krav om, at den vare, der er bestemt til udførsel, skal have forladt Den Europæiske Unions toldområde inden for en frist på 90 dage fra levering)	21
2014/C 52/36	Sag C-586/12 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 19. december 2013 — Koninklijke Wegenbouw Stevin BV mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — det nederlandske marked for vejanlægsbitumen — fastsættelse af bruttoprisen for vejanlægsbitumen — fastsættelse af en rabat til vejbygningsvirksomheder — bevis — ligebehandlingsprincippet — fuld prøvelsesret — bødens forholdsmæssighed — Domstolens prøvelsesret)	21
2014/C 52/37	Sag C-524/12 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. november 2013 — TeamBank AG Nürnberg mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Fercredit Servizi Finanziari SpA (Appel — EF-varemærker — figurmærket f@ir/email Credit — indsigelse fra indehaveren af EF-figurmærket FERCREDIT — afslag på registrering)	22
2014/C 52/38	Sag C-534/12 P: Kendelse afsagt af Domstolen (Tiende Afdeling) den 5. december 2013 — Luigi Marcuccio mod Europa-Kommissionen (Appel — sag om ekstraordinær genoptagelse — kendelse afsagt af Den Europæiske Unions ret om at sagen afvises — placering — omplacering fra delegationen i Luanda (Angola) til Bruxelles (Belgien) — afgørelse om i sagsøgerens fravær at iværksætte pakning og flytning af hans personlige ejendele — retsvirkningerne af en efterfølgende dom afsagt af Retten) ...	22
2014/C 52/39	Sag C-50/13: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 12. december 2013 — Rocco Papalia mod Comune di Aosta (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Aosta — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — § 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — offentlig forvaltning — successive kontrakter — misbrug — skadeserstatning — betingelser for at opnå erstatning i tilfælde af en ulovlig bestemmelse i en ansættelseskontrakt — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet)	23
2014/C 52/40	Sag C-159/13 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 12. december 2013 — Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Jacson of Scandinavia AB (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — ordmærket »JACKSON SHOES« — ugyldighedsbegæring fra indehaveren af det nationale firmanavn »Jacson of Scandinavia AB« — ugyldighedserklæring — åbenbart afvisningsgrundlag)	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2014/C 52/41	Sag C-224/13: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 7. november 2013 — straffesag mod Sergio Alfonso Lorrari (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal di Cagliari — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — grundlæggende rettigheder — straffesagens lange varighed — udsættelse af en straffesag på ubestemt tid i tilfælde af, at den tiltaltes sygdom bevirker, at vedkommende ikke er i stand til fuldt bevidst at følge sagen — tiltaltes uhelbredelige sygdom — manglende gennemførelse af EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)	23
2014/C 52/42	Sag C-355/13: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 12. december 2013 — Umbra Packaging srl mod Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — procesreglementet — artikel 53, stk. 2, og artikel 99 — besvarelsen af et præjudicielt spørgsmål, der klart kan udledes af retspraksis — appel som åbenbart skal afvises — elektroniske kommunikationsnet og elektroniske kommunikationstjenester — direktiv 2002/20/EF (»tilladelsesdirektivet«) — artikel 3 — pålæggelse af en afgift for regeringstilladelse i tilfælde af en telefonabonnementskontrakt — afgift finder ikke anvendelse i tilfælde af forudbetalt telekort — artikel 102 TEUF)	24
2014/C 52/43	Sag C-304/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Timișoara (Rumænien) den 3. juni 2013 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș mod Curtea de Conturi a României og Camera de Conturi a Județului Timiș	24
2014/C 52/44	Sag C-469/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Verona (Italien) den 30. august 2013 — Shamim Tahir mod Ministero dell'Interno og Questura di Verona	25
2014/C 52/45	Sag C-568/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 6. november 2013 — Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze mod Data Medical Service srl	25
2014/C 52/46	Sag C-592/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 20. november 2013 — Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute og Ministero dello Sviluppo Economico mod Ediltecnica SpA	26
2014/C 52/47	Sag C-600/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di Matera (Italien) den 21. november 2013 — Intelcom Service Ltd mod Vincenzo Mario Marvulli	26
2014/C 52/48	Sag C-611/13 P: Appel iværksat den 26. november 2013 af Hansa Metallwerke AG m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. september 2013 i sag T-375/10, Hansa Metallwerke AG m.fl. mod Europa-Kommissionen	26
2014/C 52/49	Sag C-613/13 P: Appel iværksat den 26. november 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. september 2013 i forenede sager T-379/10 og T-381/10, Keramag Keramische Werke AG m.fl. og Sanitec Europe Oy mod Europa-Kommissionen	27
2014/C 52/50	Sag C-636/13 P: Appel iværksat den 4. december 2013 af Roca Sanitario, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. september 2013 i sag T-408/10, Roca Sanitario mod Kommissionen	28
2014/C 52/51	Sag C-637/13 P: Appel iværksat den 4. december 2013 af Laufen Austria AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. september 2013 i sag T-411/10, Laufen Austria mod Kommissionen	28

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2014/C 52/52	Sag C-638/13 P: Appel iværksat den 4. december 2013 af Roca til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. september 2013 i sag T-412/10, Roca mod Kommissionen	29
2014/C 52/53	Sag C-643/13 P: Appel iværksat den 4. december 2013 af Melkveebedrijf Overenk BV m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 11. september 2013 i sag T-540/11, Melkveebedrijf Overenk BV m.fl. mod Kommissionen	29
2014/C 52/54	Sag C-670/13 P: Appel iværksat den 13. december 2013 af The Cartoon Network, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 2. oktober 2013 i sag T-285/12 — The Cartoon Network, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	29
2014/C 52/55	Sag C-677/13: Sag anlagt den 18. december 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	30
2014/C 52/56	Sag C-679/13: Sag anlagt den 19. december 2013 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union	31
2014/C 52/57	Sag C-683/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal do Trabalho da Covilhã (Portugal) den 23. december 2013 — Pharmacontinente — Saúde e Higiene, S.A. m.fl. mod Autoridade para as Condições do Trabalho (ACT)	31
2014/C 52/58	Sag C-7/14 P: Appel iværksat den 10. januar 2014 af Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 12. november 2013 i sag T-147/12, Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG mod Europa-Kommissionen	32
Retten		
2014/C 52/59	Sag T-385/11: Rettens dom af 16. januar 2014 — BP Products North America mod Rådet (Dumping — subsidier — import af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater — omgåelse — artikel 13 i forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 23 i forordning (EF) nr. 597/2009 — samme vare i let ændret stand — retssikkerhed — magtfordrejning — åbenbart urigtigt skøn — begrundelsespligt — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik)	33
2014/C 52/60	Sag T-528/11: Rettens dom af 16. januar 2014 — Aloe Vera of America mod KHIM — Detimos (FOREVER) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket FOREVER — det ældre nationale figurmærke 4 EVER — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af de ældre varemærker — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)	33
2014/C 52/61	Sag T-95/12 P: Rettens dom af 15. januar 2014 — Stols mod Rådet (Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2007 — afgørelsen om ikke at forfremme appellant til lønklasse AST 11 — sammenligning af fortjenester — domstolskontrol af, om der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn)	34
2014/C 52/62	Sag T-149/12: Rettens dom af 16. januar 2014 — Investrónica mod KHIM — Olympus Imaging (MICRO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket MICRO — det ældre nationale figurmærke micro — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — beføjelse til at omgøre en afgørelse)	34

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2014/C 52/63	Sag T-279/12: Rettens dom af 15. januar 2014 — SICOM mod Kommissionen (Voldgiftsbestemmelse — fødevarerhjælp — levering af rapsolie til Guinea — manglende opfyldelse af kontrakt — forældelse)	34
2014/C 52/64	Sag T-304/12: Rettens dom af 16. januar 2014 — Message Management mod KHIM — Absacker (ABSACKER of Germany) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket »ABSACKER of Germany« — det ældre nationale figurmærke »ABSACKER« — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	35
2014/C 52/65	Sag T-383/12: Rettens dom af 16. januar 2014 — Ferienhäuser zum See mod KHIM — Sunparks Groep (Sun Park Holidays) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket »Sun Park Holidays« — det ældre EF-figurmærke »Sunparks Holiday Parks« — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	35
2014/C 52/66	Sag T-433/12: Rettens dom af 16. januar 2014 — Steiff mod KHIM (metalknap i midten af øret på et tøjdyr) (EF-varemærker — ansøgning om et EF-varemærke, der består af fastgørelsen af en knap i midten af øret på et tøjdyr — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	35
2014/C 52/67	Sag T-434: Rettens dom af 16. januar 2014 — Steiff mod KHIM (etikette med metalknap i midten af øret på et tøjdyr) (EF-varemærker — ansøgning om et EF-varemærke, der består af fastgørelsen af en etikette ved hjælp af en knap i midten af øret på et tøjdyr — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	36
2014/C 52/68	Sag T-475/12: Rettens dom af 13. januar 2014 — LaserSoft Imaging mod KHIM (WorkflowPilot) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket WorkflowPilot — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	36
2014/C 52/69	Sag T-538/12: Rettens dom af 16. januar 2014 — Optilingua mod KHIM — Esposito (ALPHATRAD) (EF-varemærker — fortabelsessag — EF-figurmærket ALPHATRAD — reel brug af varemærket — omfanget af brugen — artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	36
2014/C 52/70	Sag T-385/13 P: Rettens kendelse af 19. december 2013 — Marcuccio mod Kommissionen (Appel — personalesag — afvisning af sagen i første instans som åbenbart ugrundet — manglende overensstemmelse mellem stævningen indgivet ved telefax og originalen indgivet efterfølgende — originaleksemplaret af stævningen indgives efter fristens udløb — sagen anlagt for sent — appel åbenbart ugrundet)	37
2014/C 52/71	Sag T-633/13: Sag anlagt den 22. november 2013 — Reed Exhibitions mod KHIM (INFOSECURITY)	37
2014/C 52/72	Sag T-637/13: Sag anlagt den 27. november 2013 — Bimbo mod KHIM — Cafe' do Brasil (Caffè KIMBO)	37
2014/C 52/73	Sag T-638/13: Sag anlagt den 27. november 2013 — Bimbo mod KHIM — Cafe' do Brasil (Caffè KIMBO GOLD MEDAL)	38
2014/C 52/74	Sag T-653/13 P: Appel iværksat den 6. december 2013 af Kari Wahlström til prøvelse af Personalerettens dom af 9. oktober 2013 i sag F-116/12, Wahlström mod Frontex	38

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2014/C 52/75	Sag T-663/13 P: Appel iværksat den 16. december 2013 af Revisionsretten for Den Europæiske Union til prøvelse af Personalerettens dom af 17. oktober 2013 i sag F-69/11, BF mod Revisionsretten	39
2014/C 52/76	Sag T-669/13 P: Appel iværksat den 17. december 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 7. oktober 2013 i sag F-97/12, Thomé mod Kommissionen	40
2014/C 52/77	Sag T-671/13: Sag anlagt den 17. december 2013 — PAN Europe og Confédération paysanne mod Kommissionen	40
2014/C 52/78	Sag T-684/13: Sag anlagt den 23. december 2013 — Copernicus-Trademarks mod KHIM — Bolloré (BLUECO)	41
2014/C 52/79	Sag T-685/13: Sag anlagt den 23. december 2013 — Copernicus-Trademarks mod KHIM — Blue Coat Systems (BLUECO)	41
2014/C 52/80	Sag T-686/13: Sag anlagt den 17. december 2013 — Unibail Management mod KHIM (gengivelse af to linjer og fire stjerner)	42
2014/C 52/81	Sag T-687/13: Sag anlagt den 13. december 2013 — Unibail Management mod KHIM (Gengivelse af to streger og fem stjerner)	42
2014/C 52/82	Sag T-691/13: Sag anlagt den 27. december 2013 — Ricoh Belgium mod Rådet	43
2014/C 52/83	Sag T-695/13: Sag anlagt den 31. december 2013 — ENAC mod Kommissionen og TEN-T EA	44
2014/C 52/84	Sag T-696/13: Sag anlagt den 30. december 2013 — Meta Group mod Kommissionen	44
2014/C 52/85	Sag T-698/13 P: Appel iværksat den 30. december 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt af Personaleretten den 17. oktober 2013 i sag F-127/12, Marcuccio mod Kommissionen	44
2014/C 52/86	Sag T-699/13 P: Appel iværksat den 30. december 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 17. oktober 2013 i sag F-145/12, Marcuccio mod Kommissionen	45
2014/C 52/87	Sag T-700/13: Sag anlagt den 30. december 2013 — Bankia mod Kommissionen	45
2014/C 52/88	Sag T-701/13: Sag anlagt den 30. december 2013 — Asociación Española de Banca mod Kommissionen	46
2014/C 52/89	Sag T-702/13: Sag anlagt den 30. december 2013 — Unicaja Banco mod Kommissionen	46
2014/C 52/90	Sag T-703/13: Sag anlagt den 30. december 2013 — Liberbank mod Kommissionen	47
2014/C 52/91	Sag T-704/13: Sag anlagt den 30. december 2013 — Banco de Sabadell og Banco Gallego mod Kommissionen	47
2014/C 52/92	Sag T-705/13: Sag anlagt den 30. december 2013 — Catalunya Banc mod Kommissionen	47
2014/C 52/93	Sag T-719/13: Sag anlagt den 30. december 2013 — Lico Leasing og Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión mod Kommissionen	48

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2014/C 52/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 45 af 15.2.2014

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 39 af 8.2.2014

EUT C 31 af 1.2.2014

EUT C 24 af 25.1.2014

EUT C 15 af 18.1.2014

EUT C 9 af 11.1.2014

EUT C 377 af 21.12.2013

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

DOMSTOLEN

Domstolens nye medlemmers edsaflægelse

(2014/C 52/02)

Efter at K. Jurimäe ved afgørelse truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater den 26. juni 2013 ⁽¹⁾ er blevet udnævnt til dommer ved Domstolen for perioden fra den 6. oktober 2013 til den 6. oktober 2015, har hun den 23. oktober 2013 aflagt ed for Domstolen.

Efter at M. Szpunar ved afgørelse truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater den 16. oktober 2013 ⁽²⁾ er blevet udnævnt til generaladvokat ved Domstolen for perioden fra den 16. oktober 2013 til den 6. oktober 2018, har han den 23. oktober 2013 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 179 af 29.6.2013, s. 94.

⁽²⁾ EUT L 277 af 18.10.2013, s. 11.

Afgørelser truffet af Domstolen på det almindelige møde den 5. november 2013

(2014/C 52/03)

På et møde den 5. november 2013 har Domstolen besluttet at knytte K. Jürimäe til Fjerde og Niende Afdeling.

Fjerde og Niende Afdeling er herefter sammensat som følger:

Fjerde Afdeling

Afdelingsformand L. Bay Larsen

Dommerne J. Malenovský, K. Jürimäe, M. Safjan og A. Prechal

Niende Afdeling

Afdelingsformand M. Safjan

Dommerne J. Malenovský, A. Prechal og K. Jürimäe

Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne

(2014/C 52/04)

På et møde den 5. november 2013 har Domstolen udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Store Afdeling:

A. Rosas
K. Jürimäe
E. Juhász
F. Biltgen
G. Arestis
S. Rodin
A. Borg Barthet
C. Vajda
J. Malenovský
J.L. Da Cruz Vilaça
E. Levits
C.G. Fernlund
A. Ó Caoimh
E. Jarašiūnas
J.-C. Bonichot
A. Prechal
A. Arabadžiev
M. Berger
C. Toader
D. Šváby
M. Safjan

På et møde den 5. november 2013 har Domstolen udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Fjerde Afdeling, der sættes af fem dommere:

J. Malenovský
K. Jürimäe
M. Safjan
A. Prechal

På et møde den 5. november 2013 har Domstolen udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Niende Afdeling, der sættes af tre dommere:

J. Malenovský
A. Prechal
K. Jürimäe

RET TEN

Edsaflæggelse af et nyt medlem for Retten

(2014/C 52/05)

Efter at L. Madise ved afgørelse truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater den 16. oktober 2013 ⁽¹⁾, er blevet udnævnt til dommer ved Retten for perioden fra den 6. oktober 2013 til den 31. august 2016, har han den 23. oktober 2013 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 277 af 18.10.2013, s. 12.

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. december 2013 — Siemens AG (sag C-239/11 P), Mitsubishi Electric Corp. (sag C-489/11 P) og Toshiba Corp. (sag C-498/11 P) mod Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-239/11 P, C-489/11 P og C-498/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — kartel — markedet for projekter angående gasisolerede koblingsanlæg — markedsopdeling — forordning (EF) nr. 1/2003 — bevis på overtrædelsen — en enkelt, vedvarende overtrædelse — urigtig gengivelse af beviserne — beviskraft af erklæringer, der går imod den erklærendes interesser — bøder — udgangsbeløb — referenceår — multiplikationskoefficienten med henblik på afskrækkelse — fuld prøvelsesret — ligebehandling — retten til forsvar — begrundelsespligt)

(2014/C 52/06)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Siemens AG (ved Rechtsanwältin I. Brinker, C. Steinle og M. Hörster (sag C-239/11 P), Mitsubishi Electric Corp. (ved solicitor R. Denton og advocaat K. Haegeman (sag C-489/11 P) og Toshiba Corp. (ved solicitor J. MacLennan, solicitor A. Dawes, Rechtsanwalt A. Schulz og dikigoros S. Sakellariou (sag C-498/11 P))

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Antoniadis, R. Sauer, N. Khan og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for den anden part i sagen: EFTA-Tilsynsmyndigheden (ved M. Schneider og M. Moustakali, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 3. marts 2011 i sag T-110/07, Siemens mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 6762 endelig af 24. januar 2007 vedrørende en procedure i henhold til artikel 81 EF og artikel 53 i EØS-aftalen om et kartel på markedet for projekter for gasisolerede koblingsudstyr, eller subsidiært nedsættelse af den bøde, der er blevet pålagt appellanterne — tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang, retten til forsvar, princippet om ligebehandling og begrundelsespligten — urigtig

gengivelse af beviser — urigtig anvendelse af forældelsesbestemmelserne — tilsidesættelse af artikel 47 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Siemens AG, Mitsubishi Electric Corp. og Toshiba Corp. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 6.8.2011.
EUT C 347 af 26.11.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. december 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-281/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer — direktiv 2009/41/EF — ukorrekt og ufuldstændig gennemførelse)

(2014/C 52/07)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Pignataro-Nolin og M. Owsiany-Hornung, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved B. Majczyna og M. Szpunar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — ukorrekt og ufuldstændig gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/41/EF af 6. maj 2009 om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer (EUT L 125, s. 75)

Konklusion

- 1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/41/EF af 6. maj 2009 om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede

mikroorganismer, idet den ikke har gennemført dette direktivs artikel 3, stk. 3, artikel 7, artikel 8, stk. 2 og 3, artikel 9, stk. 2, litra a), samt artikel 18, stk. 1, andet afsnit, og stk. 3 og 4.

- 2) I øvrigt frifindes Republikken Polen.
- 3) Europa-Kommissionen og Republikken Polen bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 252 af 27.8.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. december 2013 — The Queen, Fruition Po Limited mod Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-500/11) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 2200/96 — forordning (EF) nr. 1432/2003 — landbrug — fælles markedsordning — frugt og grøntsager — producentorganisationer — betingelser for de nationale myndigheders anerkendelse — tilrådgivelsesstillelse af tekniske faciliteter, som er nødvendige til oplagring, emballering og afsætning af produkterne — forpligtelse for organisationen til i tilfælde af en delegation af dens opgaver til andre virksomheder at udøve kontrol med nævnte virksomheder)

(2014/C 52/08)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Queen, Fruition Po Limited

Sagsøgt: Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — fortolkning af artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (EFT L 297, s. 1) og artikel 6, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1432/2003 af 11. august 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår anerkendelse af producentorganisationer og foreløbig anerkendelse af producentsammenslutninger (EFT L 203, s. 18) — betingelser for de nationale myndigheders anerkendelse — tilrådgivelsesstillelse af tekniske faciliteter, som er nødvendige til oplagring, emballering og afsætning af produkterne — forpligtelse for organisationen i tilfælde af en væsentlig overdragelse af opgaver til tredje selskaber til at udøve kontrol med de nævnte selskaber

Konklusion

Artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2699/2000 af 4. december 2000, skal fortolkes således, at en producentorganisation, der har overladt udøvelsen af aktiviteter, der var væsentlige for dens anerkendelse i henhold til denne bestemmelse, til tredjepersoner, for at kunne opfylde de betingelser for anerkendelse, der er omhandlet i nævnte bestemmelse, er forpligtet til at indgå en kontraktmæssig aftale, der gør det muligt for organisationen at forblive ansvarlig for denne udøvelse samt for kontrollen med den samlede drift, således at producentorganisationen i sidste ende bevarer beføjelsen til at udføre kontrol og i givet fald at gribe rettidigt ind i denne udøvelse under hele aftalens varighed. Det tilkommer den kompetente nationale ret at undersøge i hver enkelt sag og under hensyntagen til alle de relevante omstændigheder i sagen, herunder arten og omfanget af de udliciterede aktiviteter, om den berørte producentorganisation har bevaret en sådan kontrol.

(¹) EUT C 370 af 17.12.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. december 2013 — Corman-Collins SA mod La Maison du Whisky SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de commerce de Verviers — Belgien)

(Sag C-9/12) (¹)

(Retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 2 — artikel 5, nr. 1), litra a) og b) — specielle kompetenceregler i sager om kontraktforhold — begreberne »salg af varer« og »levering af tjenesteydelser« — koncessionskontrakt om salg af varer)

(2014/C 52/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de commerce de Verviers

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Corman-Collins SA

Sagsøgt: La Maison du Whisky SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal de commerce de Verviers — fortolkning af artikel 2 og artikel 5, nr. 1), litra a) og b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — koncessionskontrakt om eneforhandling af varer mellem en koncessionsgiver etableret i Frankrig og

en koncessionshaver etableret i Belgien — lovligheden af en national lovgivning, hvorefter retterne i koncessionshaverens hjemland har kompetence, uanset hvor koncessionsgiveren er etableret

Konklusion

- 1) Artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at den, når sagsøgte har bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor den ret, for hvilken sagen er indbragt, er beliggende, er til hinder for anvendelsen af en national kompetenceregulering som den, der er indeholdt i artikel 4 i lov af 27. juli 1961 om ensidig ophævelse af tidsbegrænsede koncessionskontrakter om eneforhandling, som ændret ved lov af 13. april 1971 om ensidig ophævelse af koncessionskontrakter.
- 2) Artikel 5, nr. 1), litra b), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at den kompetenceregulering, der er fastsat i nævnte bestemmelses andet led, finder anvendelse på tvister om aftaler om levering af tjenesteydelser i et tilfælde, hvor en sagsøger, der er etableret i en medlemsstat, over for en sagsøgt, der er etableret i en anden medlemsstat, under et søgsmål har gjort rettigheder gældende i medfør af en koncessionskontrakt, hvilket kræver, at den kontrakt, som binder parterne, indeholder særlige bestemmelser vedrørende koncessionshaverens distribution af de varer, som koncessionsgiveren har solgt. Det påhviler den nationale ret at efterprøve, om dette er tilfældet i den sag, der er indbragt for den.

(¹) EUT C 73 af 10.3.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. december 2013 — Transnational Company »Kazchrome« AO og ENRC Marketing AG mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Euroalliages

(Sag C-10/12 P) (¹)

(Appel — dumping — forordning (EF) nr. 172/2008 — import af ferrosilicium med oprindelse i Kina, Egypten, Kasakhstan, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Rusland — delvis interimundersøgelse — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 3, stk. 7 — kendte faktorer — EU-erhvervsgrænsen påført skade — årsagsforbindelse)

(2014/C 52/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Transnational Company »Kazchrome« AO og ENRC Marketing AG (ved advokat A. Willems og advocate S. De Knop)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget og Rechtsanwalt G. Berrisch)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet og S. Thomas, som befuldmægtigede) og Euroalliages (ved advokats J. Bourgeois, Y. van Gerven og N. McNelis)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 25. oktober 2011 i sag T-192/08, Transnational Company »Kazchrome« og ENRC Marketing mod Rådet, hvorved Retten frifandt Rådet for en påstand om delvis annullation af Rådets forordning (EF) nr. 172/2008 af 25. februar 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af ferrosilicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Egypten, Kasakhstan, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Rusland (EUT L 55, s. 6).

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Transnational Company »Kazchrome« AO og ENRC Marketing AG betaler appellsagens omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.
- 4) Euroalliages bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 65 af 3.3.2012.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. december 2013 — Rahmanian Koushkaki mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-84/12) (¹)

(Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — forordning (EF) nr. 810/2009 — artikel 21, stk. 1, artikel 32, stk. 1, og artikel 35, stk. 6 — procedurer og betingelser for udstedelse af ensartede visa — pligt til at udstede et visum — vurdering af, om ansøgeren udgør en risiko for ulovlig indvandring — ansøgerens hensigt om at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om — begrundet tvivl — de kompetente myndigheders skønsmargen)

(2014/C 52/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rahmanian Koushkaki

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Berlin — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (EUT L 243, s. 1), og navnlig artikel 21, stk. 1, og artikel 32, stk. 1 — procedurer og betingelser for udstedelse af visa — ret for en visumansøger, der opfylder alle indrejsebetingelserne, til at få udstedt et visum — vurdering af risikoen for ulovlig indvandring — de berørte medlemsstaters skønsmargen

Konklusion

- 1) Artikel 23, stk. 4, artikel 32, stk. 1, og artikel 35, stk. 6, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) skal fortolkes således, at en medlemsstats kompetente myndigheder efter behandlingen af en ansøgning om et ensartet visum kun kan meddele afslag på et sådant visum til en ansøger, hvis en af de afslagsgrunde, der er opregnet i disse bestemmelser, kan gøres gældende over for denne ansøger. Disse myndigheder råder i forbindelse med behandlingen af denne ansøgning over en vid skønsmargen med hensyn til betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser og vurderingen af de relevante omstændigheder med henblik på at afgøre, om en af disse afslagsgrunde kan gøres gældende over for ansøgeren.
- 2) Artikel 32, stk. 1, i forordning nr. 810/2009, sammenholdt med dennes artikel 21, stk. 1, skal fortolkes således, at det er en betingelse for, at en medlemsstats kompetente myndigheder har pligt til at meddele et ensartet visum, at der, henset til den generelle situation i ansøgerens opholdsland og sidstnævntes egne forhold, der er fastlagt ud fra de oplysninger, som sidstnævnte har fremlagt, ikke næres begrundet tvivl om ansøgerens hensigt om at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om.
- 3) Forordning nr. 810/2009 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en bestemmelse i en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter, at de kompetente myndigheder har de fornødne beføjelser til at meddele et ensartet visum til ansøgeren, når betingelserne for udstedelse, der er fastsat i denne kodeks, er opfyldt, uden udtrykkeligt at være forpligtet til at udstede dette visum, såfremt en sådan bestemmelse kan fortolkes i overensstemmelse med nævnte kodeks' artikel 23, stk. 4, artikel 32, stk. 1, og artikel 35, stk. 6.

(¹) EUT C 133 af 5.5.2012.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. december 2013 — Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou og Afoi N. Christodoulou AE mod Elliniko Dimosio (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Protodikeio Serron — Grækenland)

(Sag C-116/12) (¹)

(Toldværdi — udførsel af goder til et tredjeland — eksportretstitutioner — forarbejdning i udførselslandet betragtet som ikke-væsentlig — genudførsel af varerne til Den Europæiske Unions område — fastsættelsen af toldværdien — transaktionsværdi)

(2014/C 52/12)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Dioikitiko Protodikeio Serron

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou og Afoi N. Christodoulou AE

Sagsøgt: Elliniko Dimosio

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Dioikitiko Protodikeio Serron — fortolkning af artikel 24, 29, 32 og 146 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) — toldværdi — transaktionsværdien — fastsættelse — eksporterede varer, der har undergået en forarbejdning eller bearbejdning i udførselslandet, som er utilstrækkelig til, at varen kan anses for at have oprindelse i det land, hvor den sidste forarbejdning har fundet sted som omhandlet i forordningens artikel 24, og uden at have været undergivet passiv forædling med henblik på genindførsel til det oprindelige udførselsland

Konklusion

- 1) Artikel 29 og 32 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996, skal fortolkes således, at de finder anvendelse på fastsættelsen af toldværdien for varer indført på grundlag af en aftale, der, skønt den kvalificeres som en aftale om salg, reelt viser sig at være en aftale om bearbejdning eller forarbejdning. I forbindelse med denne fastsættelse er det uden betydning, om bearbejdningen eller forarbejdningen opfylder kravene i denne forordnings artikel 24, for at varerne kan anses for at have oprindelse i det land, hvor disse aktiviteter finder sted.
- 2) Artikel 29 og 32 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 82/97, skal fortolkes således, at der ved fastsættelsen af toldværdien skal tages hensyn til værdien af den

eksportrestitution, der er givet for en vare, og som er opnået gennem en praksis, som består i at anvende EU-retlige bestemmelser med det formål at opnå profit ved misbrug.

(¹) EUT C 138 af 12.5.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. december 2013 — Alfred Hirmann mod Immofinanz AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien — Østrig)

(Sag C-174/12) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — selskabsret — andet direktiv 77/91/EØF — et aktieselskabs ansvar for tilsidesættelse af sine informationsforpligtelser — unøjagtige oplysninger i et tegningsprospekt — ansvarets omfang — en medlemsstats lovgivning, der foreskriver tilbagebetaling af den pris, som en erhverver har betalt for de tegnede aktier)

(2014/C 52/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alfred Hirmann

Sagsøgt: Immofinanz AG

Procesdeltager: Aviso Zeta AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Handelsgericht Wien — fortolkning af artikel 12, 15, 16, 18, 19 og 42 i Rådets andet direktiv 77/91/EØF af 13. december 1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, i traktaten nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EFT L 26, s. 1), med senere ændringer, af artikel 6 og 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 345, s. 64), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/11/EF af 11. marts 2008 (EUT L 76, s. 37), af artikel 12 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF af 16. september 2009 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 48, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 258, s. 11), af artikel 7, 17 og 28 i Europa-

Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390, s. 38) samt af artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (EUT L 96, s. 16) — et aktieselskabs ansvar for tilsidesættelser af sine informationsforpligtelser — unøjagtige oplysninger i et tegningsprospekt — en medlemsstats lovgivning, der i et sådant tilfælde foreskriver tilbagebetaling af den pris, som en erhverver har betalt for de tegnede aktier — situation, hvor de pågældende aktier er købt på sekundærmarkedet på grundlag af tegningsprospektet

Konklusion

1) Artikel 12, 15, 16, 18, 19 og 42 i Rådets andet direktiv 77/91/EØF af 13. december 1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel [48, stk. 2, EF] nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, som ændret ved Rådets direktiv 92/101/EØF af 23. november 1992 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national ordning, som inden for rammerne af gennemførelsen af

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug),

dels fastsætter et aktieselskabs ansvar som udsteder over for en erhverver af aktier i dette selskab på grund af krænkelse af informationsforpligtelser i henhold til de sidstnævnte direktiver, dels på grund af dette ansvar fastsætter en pligt for det pågældende selskab til at godtgøre erhververen et beløb svarende til købsprisen for aktierne og til at tage dem tilbage.

2) Artikel 12 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF af 16. september 2009 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i [artikel 48, stk. 2, EF] nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national ordning, der under omstændigheder som i hovedsagen foreskriver ophævelse af en aftale om aktiekøb med tilbagevirkende kraft.

3) Artikel 12, 15, 16, 18, 19 og 42 i andet direktiv 77/91, som ændret ved direktiv 92/101, samt artikel 12 og 13 i direktiv 2009/101 skal fortolkes således, at den hæftelse, der er indført ved den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, ikke nødvendigvis er begrænset til aktiernes værdi, beregnet ud fra aktiekursen, hvis selskabet er børsnoteret, på det tidspunkt, hvor kravet fremsættes.

(¹) EUT C 151 af 26.5.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. december 2013 — Innoweb BV mod Wegener ICT Media BV og Wegener Mediaventions BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof 's-Gravenhage — Nederlandene)

(Sag C-202/12) (¹)

(Direktiv 96/9/EF — retlig beskyttelse af databaser — artikel 7, stk. 1 og 5 — sui generis-retten for en databasefremstiller — begrebet »genanvendelse« — væsentlig del af indholdet af en database — dedikeret metasøgemaskine)

(2014/C 52/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Den Haag, tidligere Gerechtshof 's-Gravenhage

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Innoweb BV

Sagsøgt: Wegener ICT Media BV og Wegener Mediaventions BV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Gerechtshof 's-Gravenhage — fortolkning af artikel 7, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77, s. 20) — databasefremstillerens ret til at forbyde udtræk fra og/eller genanvendelse af en væsentlig del af databasens indhold — forbud mod gentagne og systematiske genanvendelser af uvæsentlige dele af databasens indhold, som strider mod en normal udnyttelse af basen, eller som skader databasefremstillerens legitime interesser urimeligt — den tilstrækkelige karakter af gentagne genanvendelser eller kumulativ betingelse om systematisk genanvendelse — genanvendelse via et automatiseret system

Konklusion

Artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser skal fortolkes således, at en operatør, som lægger en dedikeret metasøgemaskine som den i hovedsagen omhandlede ud på internettet, foretager en genanvendelse af hele indholdet af en database eller en væsentlig del deraf, som er beskyttet af denne artikel 7, når denne dedikerede metasøgemaskine:

— giver slutbrugeren en søgeformular, som i det væsentlige tilbyder de samme funktioner som databasens formular

— oversætter slutbrugers anmodninger i den søgemaskine, som databasen er udstyret med, i »real time«, således at alle data i denne database gennemses, og

— fremstiller de fundne resultater for slutbrugeren i webstedets visning udadtil, idet den samler gengangerne i en enkelt enhed, men i en rækkefølge, der er baseret på kriterier, som er sammenlignelige med dem, der anvendes af den pågældende databases søgemaskine til at fremvise resultaterne.

(¹) EUT C 243 af 11.8.2012.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. december 2013 — Walter Endress mod Allianz Lebensversicherungs AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-209/12) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 90/619/EØF og 92/96/EØF — direkte livsforsikringsvirksomhed — opsigelsesret — mangel på oplysninger om betingelserne for at udøve denne ret — opsigelsesretten udløb et år efter betaling af den første præmie — overensstemmelse med direktiv 90/619/EØF og 92/96/EØF)

(2014/C 52/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Walter Endress

Sagsøgt: Allianz Lebensversicherungs AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 15, stk. 1, første punktum, i Rådets direktiv 90/619/EØF af 8. november 1990 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den fri udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 79/267/EØF (EFT L 330, s. 50), sammenholdt med artikel 31, stk. 1, i Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (EFT L 360, s. 1) — livrente — forsikringstagerens tilbagetrædelsesret — pligt til at oplyse forsikringstageren — national bestemmelse, der bestemmer, at forsikringstageren mister tilbagetrædelsesretten et år efter betaling af den første præmie, selv om den pågældende ikke er blevet korrekt underrettet om betingelserne for udøvelsen af denne ret

Konklusion

Artikel 15, stk. 1, i Rådets andet direktiv 90/619/EØF af 8. november 1990 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den frie udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 79/267/EØF, som ændret ved Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992, sammenholdt med sidstnævnte direktivs artikel 31, stk. 1, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, såsom den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en forsikringstager kun indrømmes højst et års opsigelsesret fra betalingen af den første forsikringspræmie, når forsikringstageren ikke er blevet oplyst om sin opsigelsesret.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 7.7.2012.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. december 2013
— straffesag mod Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (sag C-241/12) og Belgian Shell NV (sag C-242/12)
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank te Rotterdam — Nederlandene)

(Forenede sager C-241/12 og C-242/12) ⁽¹⁾

(Miljø — affald — begreb — direktiv 2006/12/EF — overførsler af affald — orientering af de kompetente nationale myndigheder — forordning (EØF) nr. 259/93 — forelæggelsen af en handling, en hensigt eller en forpligtelse til at skille sig af med et stof eller en genstand)

(2014/C 52/16)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank te Rotterdam

Parter i hovedsagen

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (sag C-241/12) og Belgian Shell NV (sag C-242/12)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank te Rotterdam — fortolkning af Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab (EFT L 30, s. 1) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190, s. 1) — begrebet »affald« — overførsel af Ultra Light Sulphur Diesel (ULSD) med skib fra Nederlandene til Belgien — ULSD ved et uheld på tidspunktet for indladningen på skibet opblandet med Methyl Tertiary Butyl Ether (MTBE) — produkt, der ikke længere opfylder de specifikationer, der er aftalt mellem køberen og sælgeren — køber, der fik kendskab til denne omstændighed ved leveringen i Belgien — diesel taget

tilbage af sælger og overført til Nederlandene — købspris refunderet til køber — sælger, der har til hensigt at bringe dieselen på markedet igen (eventuelt) efter opblanding med et andet produkt — spørgsmålet, om produktet er omfattet af begrebet affald

Konklusion

Artikel 2, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2557/2001 af 28. december 2001, skal fortolkes således, at et parti diesellole, som ved et uheld er blevet blandet med et andet stof, i en situation som den i hovedsagerne omhandlede ikke henhører under begrebet »affald« som omhandlet i denne bestemmelse, forudsat at indehaveren heraf reelt har til hensigt at bringe dette parti, som er blevet blandet med et andet produkt, tilbage på markedet, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 11.8.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. december 2013
— Association Vent De Colère ! Fédération nationale m.fl. mod Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement og Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-262/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — begrebet »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler« — elektricitet, der hidrører fra vindenergi — forpligtelse til køb til en højere pris end markedsprisen — fuld kompensation — bidrag, som skal betales af de endelige elforbrugere)

(2014/C 52/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Association Vent De Colère! Fédération nationale, Alain Bruguier, Jean-Pierre Le Gorgeu, Marie-Christine Piot, Eric Errec, Didier Wirth, Daniel Steinbach, Sabine Servan-Schreiber, Philippe Rusch, Pierre Recher, Jean-Louis Moret og Didier Jocteur Monrozier

Sagsøgte: Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement og Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Procesdeltager: Syndicat des énergies renouvelables

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 87 EF, nu artikel 107 TEUF — begrebet statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler — forpligtelse til at købe elektricitet udvundet i anlæg, der anvender vindenergi, til en højere pris end markedsprisen — fuld kompensation for meromkostningerne — ændring af finansieringsmåden for denne kompensation — bidrag påhvillende de endelige elforbrugere

Konklusion

Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at en mekanisme for fuld kompensation af de meromkostninger, som er blevet pålagt virksomheder på grund af en forpligtelse til at købe elektricitet, der hidrører fra vindenergi, til en højere pris end markedsprisen, og som finansieres af alle de endelige elforbrugere på det nationale område, såsom den, der følger af lov nr. 2000-108 af 10. februar 2000 om modernisering og udvikling af den offentlige elektricitetstjeneste, som ændret ved lov nr. 2006-1537 af 7. december 2006 om energisektoren, udgør støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler.

(¹) EUT C 243 af 11.8.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. december 2013 — Frédéric Hay mod Crédit agricole mutuel de Charente-Maritime et des Deux-Sèvres (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-267/12) (¹)

(Direktiv 2000/78/EF — ligebehandling — kollektiv arbejdsaftale, der forbeholder en fordel på området for løn- og arbejdsvilkår for personer, der indgår ægteskab — udelukkelse af partnere, der indgår en civil socialpagt — forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering)

(2014/C 52/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Frédéric Hay

Sagsøgt: Crédit agricole mutuel de Charente-Maritime et des Deux-Sèvres

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation — fortolkning af artikel 2, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — lovligheden af en kollektiv arbejdsaftale, der forbeholder en fordel på området for løn- og arbejdsvilkår for medarbejdere, der indgår ægteskab, og

udelukker partnere, der indgår en civil socialpagt, fra at være omfattet af denne fordel — forskelsbehandling baseret på seksuel orientering — mulighed for at begrunde den indirekte forskelsbehandling i et legitimt, nødvendigt og hensigtsmæssigt hensyn

Konklusion

Artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at den er til hinder for en bestemmelse i en kollektiv overenskomst som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en lønmodtager, der har indgået en civil socialpagt med en person af samme køn, er udelukket fra at opnå fordele, såsom særlig ferie og et løntillæg, der tildeles lønmodtagere ved deres indgåelse af ægteskab, når den pågældende medlemsstats nationale lovgivning ikke tillader, at personer af samme køn gifter sig, for så vidt som lønmodtageren, henset til genstanden og betingelserne for tildeling af disse fordele, befinder sig i en situation, der sammenlignelig med situationen for en arbejdstager, der gifter sig.

(¹) EUT C 250 af 18.8.2012.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. december 2013 — Telefónica SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-274/12 P) (¹)

(Appel — annullationssøgsmaal — artikel 263, stk. 4, TEUF — søgsmålsret — søgsmålskompetence — fysiske eller juridiske personer — retsakt, der berører dem individuelt — regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger — beslutning, der erklærer en statsstøtteordning uforenelig med fællesmarkedet — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2014/C 52/19)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Telefónica SA (ved abogados J. Ruiz Calzado og J. Domínguez Pérez samt Rechtsanwalt M. Núñez Müller)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved P. Němečková og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 21. marts 2012 i sag T-228/10, Telefónica mod Kommissionen, hvorved Retten afviste en påstand om annullation af artikel 1, stk. 1, i Kommissionens beslutning 2011/5/EF af 28. oktober 2009 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder — C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) — som Spanien har gennemført (EUT 2011 L 7, s. 48)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Telefónica SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 227 af 28.7.2012.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. december 2013 — Fish Legal og Emily Shirley mod The Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd og Southern Water Services Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-279/12) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — Århuskonventionen — direktiv 2003/4/EF — offentlig adgang til miljøoplysninger — anvendelsesområde — begrebet »offentlig myndighed« — vandrensnings- og vandforsyningselskaber — privatiseringen af vandsektoren i England og Wales)

(2014/C 52/20)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Fish Legal og Emily Shirley

Sagsøgte: The Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd og Southern Water Services Ltd

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) — fortolkning af artikel 2, nr. 2), litra a), b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41, s. 26) — forpligtelse for de nationale myndigheder til at stille de miljøoplysninger, som de er i besiddelse af, til rådighed for enhver, der anmoder herom — anvendelsesområde — begrebet en fysisk eller juridisk person, der »udøver offentlige administrative funktioner i henhold til national ret«

Konklusion

- 1) Med henblik på at afgøre, om enheder såsom United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd og Southern Water Services Ltd kan anses for at være juridiske personer, der i henhold til national ret udøver »offentlige administrative funktioner« som omhandlet i artikel 2, nr. 2), litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF, skal det undersøges, om disse enheder i

henhold til den nationale lovgivning, der gælder for dem, er tildelt særlige beføjelser ud over dem, der følger af de regler, der finder anvendelse i forholdet mellem borgerne.

- 2) Virksomheder såsom United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd og Southern Water Services Ltd, der udfører offentlige tjenesteydelser i relation til miljøet, må anses for at være underlagt kontrol af et organ eller en person som omhandlet i artikel 2, nr. 2), litra a) eller b), i direktiv 2003/4, således, at de skal kvalificeres som »offentlige myndigheder« i henhold til dette direktivs artikel 2, nr. 2), litra c), hvis disse virksomheder ikke reelt selvstændigt bestemmer den måde, hvorpå de udfører disse tjenesteydelser, eftersom en offentlig myndighed, der er omfattet af dette direktivs artikel 2, nr. 2), litra a) eller b), kan øve afgørende indflydelse på de nævnte virksomheders handlinger på området for miljø.
- 3) Artikel 2, nr. 2), litra b), i direktiv 2003/4 skal fortolkes således, at en person, der er omfattet af denne bestemmelse, er en offentlig myndighed med hensyn til alle de miljøoplysninger, som den er i besiddelse af. Erhvervselskaber såsom United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd og Southern Water Services Ltd, der kun er en offentlig myndighed i henhold til det nævnte direktivs artikel 2, nr. 2), litra c), for så vidt som de — når de udfører offentlige tjenesteydelser på miljøområdet — er underlagt kontrol af et organ eller en person i samme direktivs artikel 2, nr. 2), litra a) eller b), er ikke forpligtede til at videregive miljøoplysninger, hvis det er fastslået, at disse ikke vedrører udførelsen af disse tjenesteydelser.

(¹) EUT C 250 af 18.8.2012.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. december 2013 — Trento Sviluppo srl og Centrale Adriatica Soc coop mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-281/12) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — virksomhedernes urimelige handelspraksis over for forbrugerne — direktiv 2005/29/EF — artikel 6, stk. 1 — begrebet »vildledende handling« — spørgsmålet om betingelserne opregnet i den omhandlede bestemmelse har kumulativ karakter)

(2014/C 52/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Trento Sviluppo srl og Centrale Adriatica Soc coop

Sagsøgt: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af artikel 6, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 149, s. 22) — begrebet »vildledende handling« — spørgsmålet, om de i den omhandlede bestemmelse opregnede betingelser er kumulative

Konklusion

En handelspraksis skal betegnes som »vildledende« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«), når denne praksis for det første indeholder urigtige oplysninger eller kan vildlede en gennemsnitsforbruger og for det andet kan foranledige forbrugeren til at træffe en transaktionsbeslutning, som han ellers ikke ville have truffet. Dette direktivs artikel 2, litra k), skal fortolkes således, at begrebet »transaktionsbeslutning« omfatter enhver beslutning med direkte tilknytning til beslutningen om at købe eller om ikke at købe et produkt.

(¹) EUT C 235 af 4.8.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. december 2013 — Ragn-Sells AS mod Sillamäe Linnavalitsus (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tartu Ringkonnakohus — EstLand)

(Sag C-292/12) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2008/98/EF — håndtering af affald — artikel 16, stk. 3 — nærhedsprincippet — forordning (EF) nr. 1013/2006 — overførsel af affald — blandet kommunalt affald — industri- og bygningsaffald — offentligt udbud angående tildeling af tjenesteydelseskoncession til indsamling og transport af affald, som produceres i en kommune — pligt for den virksomhed, der tildeles kontrakten, til at transportere det indsamlede affald til behandlingsanlæg, som er udpeget af den koncessionsgivende myndighed — nærmeste egnede behandlingsanlæg)

(2014/C 52/22)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tartu Ringkonnakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ragn-Sells AS

Sagsøgt: Sillamäe Linnavalitsus

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tartu Ringkonnakohus — fortolkning af artikel 102 TEUF og artikel 106, stk. 1, TEUF samt artikel 16, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312, s. 3) — procedure for offentligt udbud angående transport af kommunalt affald — betingelse i dokumenterne vedrørende udbuddet, hvorefter den fremtidige koncessionshaver kun skal transportere affaldet til to affaldsbehandlingsanlæg, som driver virksomhed på den pågældende kommunes område, selv om der på markedet findes andre tjenesteydere, der opfylder kravene — eneret til at behandle kommunalt affald — misbrug af dominerende stilling

Konklusion

1) Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald, sammenholdt med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, skal fortolkes således, at

— disse bestemmelser tillader en kommune at forpligte den virksomhed, der har til opgave indsamle affald på dens område, til at transportere blandet kommunalt affald indsamlet fra private husholdninger, og i givet fald fra andre producenter, til det nærmeste egnede behandlingsanlæg, som er etableret i samme medlemsstat som denne kommune

— disse bestemmelser ikke tillader en kommune at forpligte den virksomhed, der har til opgave at indsamle affald på dens område, til at transportere industri- og bygningsaffald, som er produceret på dens område, til det nærmeste egnede behandlingsanlæg, som er etableret i samme medlemsstat som denne kommune, når dette affald er bestemt til nyttiggørelse, såfremt producenterne af dette affald er forpligtede til enten at overføre affaldet til nævnte virksomhed eller at levere det direkte til dette anlæg.

2) Artikel 49 TEUF og artikel 56 TEUF finder ikke anvendelse på en situation som den i hovedsagen foreliggende, hvor samtlige elementer findes inden for en enkelt medlemsstat.

(¹) EUT C 243 af 11.8.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. december 2013 — Guido Imfeld og Nathalie Garcet mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien)

(Sag C-303/12) ⁽¹⁾

(Etableringsfrihed — ligebehandling — indkomstskat — lovgivning til undgåelse af dobbeltbeskatning — indtægter oppebåret i en anden stat end bopælsstaten — fritagelsesmetode med progressionsforbehold i bopælsstaten — delvis hensyntagen til den personlige og familiemæssige situation — fortabelse af visse skattefordele forbundet med arbejdstagerens personlige og familiemæssige situation)

(2014/C 52/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Guido Imfeld og Nathalie Garcet

Sagsøgt: État belge

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal de première instance de Liège — fortolkning af artikel 39 EF — bestemmelser i en overenskomst og nationale bestemmelser om dobbeltbeskatning — lønindkomst, som udelukkende oppebæres og beskattes i en anden medlemsstat end bopælsstaten — delvis hensyntagen til den personlige og familiemæssige situation i den stat, hvor indkomsten stammer fra — beregning af indkomstskatten i bopælsstaten i medfør af fritagelsesmetoden med progressionsforbehold — tab af skattefordele forbundet med den personlige og familiemæssige situation

Konklusion

Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for anvendelsen af en medlemsstats skattelovgivning, såsom den i hovedsagerne omhandlede, der bevirker, at et ægtepar, som er bosiddende i denne stat og både oppebærer indtægter i nævnte stat og i en anden medlemsstat, reelt fratages en bestemt skattefordel som følge af fremgangsmåden for fradrag heraf, hvorimod dette ægtepar havde været omfattet af fordelene, såfremt ægtefællen med de største indtægter ikke havde oppebåret samtlige sine indtægter i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 22.9.2012.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 12. december 2013 — Ministero dello Sviluppo Economico og Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture mod Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione Spa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-327/12) ⁽¹⁾

(Artikel 101 TEUF, 102 TEUF og 106 TEUF — offentlige virksomheder og virksomheder, som medlemsstaterne indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder — virksomheder der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — begreber — organer, der kontrollerer og certificerer, at de virksomheder, der udfører offentlige arbejder, overholder de i loven fastsatte betingelser — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — restriktion — begrundelse — beskyttelse af modtagerne af ydelserne — kvaliteten af certificeringstjenesten)

(2014/C 52/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ministero dello Sviluppo Economico og Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Sagsøgt: Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione Spa

Procesdeltagere: Associazione nazionale Società Organismi di Attestazione (Unionsoa) og SOA CQOP SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af artikel 101 TEUF, 102 TEUF og 106 TEUF — begreberne »offentlige virksomheder og virksomheder, som [medlemsstaterne] indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder« og »virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse« — organer, der kontrollerer og efterprøver, om de virksomheder, der udfører offentlige arbejder, overholder de i loven fastsatte betingelser — national lovgivning, som pålægger disse organer minimumstariffer

Konklusion

Artikel 101 TEUF, 102 TEUF og 106 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, som den i hovedsagen omhandlede, der pålægger selskaber, der fungerer som attestationsorganer (Società Organismi di Attestazione), en ordning med minimumstariffer for de certificeringstjenester, som ydes til virksomheder, der ønsker at deltage i procedurer for indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter.

En sådan national lovgivning udgør en restriktion for etableringsfriheden som omhandlet i artikel 49 TEUF, men er egnet til at sikre virkeliggørelsen af formålet om at beskytte modtagerne af de nævnte tjenester. Det tilkommer den forelæggende ret at vurdere, henset især til metoden for beregningen af minimumstærifferne på grundlag af bl.a. det antal af arbejdskategorier, for hvilke der udstedes et certifikat, om denne nationale lovgivning ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette formål.

(¹) EUT C 295 af 29.9.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. december 2013 — Carmela Carratù mod Poste Italiane SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Napoli — Italien)

(Sag C-361/12) (¹)

(Socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse — princippet om ikke-diskrimination — »begrebet ansættelsesvilkår« — national lov, som fastsætter en ordning om erstatning ved en retsstridig tidsbegrænsning af en ansættelseskontrakt, som adskiller sig fra den ordning, der finder anvendelse ved ulovlig opsigelse af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt)

(2014/C 52/25)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Carmela Carratù

Sagsøgt: Poste Italiane SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Napoli — fortolkning af § 4 i Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43) — anvendelsesområde — begrebet ansættelsesvilkår — horisontal anvendelse af direktivet — begrebet statsligt organ — fortolkning af artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 6 EMRK — princippet om ækvivalens — national lovgivning, hvorefter en samlet godtgørelse i tilfælde af en uberettiget fastsættelse af en frist for ansættelseskontraktens udløb for perioden mellem ophævelse af arbejdsforholdet og genindsættelse i stillingen reelt er begrænset til et beløb mellem 2,5 og 12 månedlige rater af det sidste samlede vederlag — godtgørelse, der er lavere end såvel den godtgørelse, der er fastsat efter den almindelige civilretlige ordning i tilfælde af uberettiget afslag på at acceptere en ydelse, som den godtgørelse, der er fastsat i tilfælde af uberettiget opsigelse af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt

Konklusion

- 1) § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den kan påberåbes direkte over for en statslig enhed som Poste Italiane SpA.
- 2) § 4, stk. 1, i samme rammeaftale vedrørende tidsbegrænset ansættelse skal fortolkes således, at begrebet »ansættelsesvilkår« omfatter den erstatning, som en arbejdsgiver er forpligtet til at betale en arbejdstager som følge af en ulovlig tidsbegrænsning af den pågældendes ansættelseskontrakt.
- 3) Selv om nævnte rammeaftale ikke er til hinder for, at medlemsstaterne indfører en gunstigere behandling end den, som den fastsætter for personer med tidsbegrænset ansættelse, skal denne rammeaftales § 4, stk. 1, fortolkes således, at den ikke kræver, at den erstatning, som tilkendes i tilfælde af en ulovlig tidsbegrænsning af en ansættelseskontrakt, behandles på samme måde som den erstatning, der betales i tilfælde af en ulovlig opsigelse af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt.

(¹) EUT C 295 af 29.9.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. december 2013 — Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-362/12) (¹)

(Effektiv domstolsbeskyttelse — effektivitetsprincippet — retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — tilbagesøgning af beløb erlagt i urigtig formening om skyld — retsmidler — national lovgivning — forkortelse af forældelsesfristen for de retsmidler, der finder anvendelse, uden varsel og med tilbagevirkende kraft)

(2014/C 52/26)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation

Sagsøgt: Commissioners of Inland Revenue Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supreme Court of the United Kingdom — fortolkning af artikel 49 TEUF og 63 TEUF — nationale skatter, der er i strid med fællesskabsretten — tilbagesøgning af beløb erlagt i urigtig formening om skyld — to alternative søgsmålsgrunde, der på samme tid i henhold til national ret står åben for skattepligtige personer med henblik på at kræve tilbagebetaling af skyldige beløb, og hvoraf den ene har en længere søgsmålsfrist end den anden — national lovgivning, hvorved den længste frist uden varsel forkortes med tilbagevirkende kraft — forenelighed med effektivitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og princippet om den berettigede forventning

Konklusion

- 1) I en situation, hvor de skattepligtige ifølge national ret kan vælge mellem to mulige retsmidler med henblik på tilbagebetaling af skat, der er opkrævet i strid med EU-retten, og det ene af disse har en længere forældelsesfrist, er effektivitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning til hinder for en national lovgivning, som uden varsel og med tilbagevirkende kraft forkorter denne forældelsesfrist.
- 2) Den omstændighed, at muligheden for at anvende det retsmiddel, der har en længere forældelsesfrist, på det tidspunkt, hvor den skattepligtige anlagde sag, først for nylig var blevet anerkendt af en lavere ret og først senere blev endeligt bekræftet af den højeste domstolsmyndighed, har ikke betydning for svaret på det første spørgsmål.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 13.10.2012.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 12. december 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-411/12) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — statsstøtte — eltakstnedsættelse — beslutning 2011/746/EU — støtte, der er uforenelig med det indre marked — tilbagesøgning — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2014/C 52/27)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky, D. Grespan og S. Thomas, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, bistået af S. Fiorentino, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — statsstøtte — undladelse af at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme artikel 3, 4 og 5 i Kommissionens beslutning 2011/746/EU af 23. februar 2011 om Italiens statsstøtte til Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA og Syndial SpA (EUT L 309, s. 1) — forpligtelse til straks at tilbagesøge den støtte, der er erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, og at underrette Kommissionen herom

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og 4 i Kommissionens beslutning 2011/746/EU af 23. februar 2011 om Italiens statsstøtte C 38/B/04 (ex NN 58/04) og C 13/06 (ex N 587/05) til virksomhederne Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA og Syndial SpA, idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet alle de foranstaltninger, som er nødvendige for hos Portovesme Srl og Eurallumina SpA at tilbagesøge den statsstøtte, som er erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked i nævnte beslutnings artikel 2.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 355 af 17.11.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. december 2013 — Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA mod Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — Portugal)

(Sag C-425/12) ⁽¹⁾

(Fremgangsmåderne for indgåelse af offentlige kontrakter inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation — direktiv 93/38/EØF — manglende gennemførelse i national ret — medlemsstatens mulighed for at gøre dette direktiv gældende over for et organ, der har koncession på levering af en offentlig ydelse, når denne retsakt ikke er gennemført i national ret)

(2014/C 52/28)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA

Sagsøgt: Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — fortolkning af artikel 2, stk. 1, litra b), artikel 4, stk. 1, og artikel 14, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 199, s. 84), som ændret ved Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/4/EF af 16. februar 1998 (EFT L 101, s. 1) — direkte virkning — spørgsmålet, om det er muligt for en medlemsstat at påberåbe sig nævnte direktiv over for et organ, der har koncession på levering af offentlige ydelser, når retsakten ikke er gennemført i national ret

Konklusion

Artikel 4, stk. 1, artikel 14, stk. 1, litra c), nr. i), og artikel 15 i Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/4/EF af 16. februar 1998, skal fortolkes således, at de ikke kan gøres gældende over for en privat virksomhed alene med den begrundelse, at denne virksomhed er eneste koncessionshaver til levering af en offentlig tjenesteydelse og dermed er omfattet af dette direktivs personelle anvendelsesområde, når direktivet endnu ikke er blevet gennemført i denne medlemsstats nationale ret.

En sådan virksomhed, der ved en akt udstedt af en offentlig myndighed har fået til opgave at levere en offentlig tjenesteydelse under den offentlige myndigheds tilsyn, og som med henblik herpå har fået tillagt særlige beføjelser ud over dem, som følger af de regler, der finder anvendelse i forholdet mellem borgerne, er forpligtet til at overholde bestemmelserne i direktiv 93/38, som ændret ved direktiv 98/4, og en medlemsstats myndigheder kan derfor gøre disse bestemmelser gældende over for virksomheden.

(¹) EUT C 389 af 15.12.2012.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. december 2013 — sag anlagt af X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Nederlandene)

(Sag C-437/12) (¹)

(Interne afgifter — artikel 110 TEUF — registreringsafgift — lignende indenlandske varer — afgiftsneutralitet for indførte brugte motorkøretøjer og tilsvarende køretøjer, der allerede befinder sig på det nationale marked)

(2014/C 52/29)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

X

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — fortolkning af artikel 110 TEUF — interne afgifter — nationale retsfor skrifter, hvorefter der opkræves registreringsafgift ved første brug af et køretøj på det nationale vejnet — afgiftsbeløb der fra 2010 afhænger af CO₂-udstødningen — køretøj taget i brug i udlandet i 2006 og indregistreret på det nationale område i 2010

Konklusion

1) Med henblik på anvendelsen af artikel 100 TEUF er lignende indenlandske varer, der kan sammenlignes med et brugt køretøj,

såsom det i hovedsagen omhandlede, der første gang er taget i brug før den 1. februar 2008, og som blev indført og indregistreret i Nederlandene i 2010, de køretøjer, der allerede befinder sig på det nederlandske marked, og hvis kendetegn mest svarer til det omhandlede motorkøretøjs.

2) Artikel 110 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en afgift såsom afgiften på personbiler og motorcykler (»belastning personenauto's en motorrijwielen«), der var i kraft i 2010, hvis og for så vidt som størrelsen af dette afgiftsbeløb, der pålægges indførte brugte køretøjer i forbindelse med deres indregistrering i Nederlandene, overstiger det laveste residuelle afgiftsbeløb, som indeholdes i værdien af lignende brugte køretøjer, der allerede er indregistreret i denne medlemsstat.

(¹) EUT C 399 af 22.12.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. december 2013 — Actavis Group PTC EHF og Actavis UK Ltd mod Sanofi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-443/12) (¹)

(Humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3 — betingelser for udstedelse af dette certifikat — successiv markedsføring af to lægemidler, der helt eller delvist indeholder den samme aktive ingrediens — sammensætning af aktive ingredienser, hvoraf den ene allerede er blevet markedsført i form af et lægemiddel med en enkelt aktiv ingrediens — mulighed for at opnå flere certifikater på grundlag af et og samme patent og to tilladelser til markedsføring)

(2014/C 52/30)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Actavis Group PTC EHF og Actavis UK Ltd

Sagsøgt: Sanofi

Procesdeltager: Sanofi Pharma Bristol-Myers Squibb SNC

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (Chancery Division) — fortolkning af artikel 3, litra a) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EUT L 152, s. 1) — betingelser for opnåelse af et supplerende beskyttelsescertifikat — begrebet »produktet er beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« — kriterier — mulighed for at udstede et certifikat for hvert lægemiddel, når patentet dækker flere lægemidler

Konklusion

Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor en patentindehaver på grundlag af et patent, der beskytter en nyskabende aktiv ingrediens, og en tilladelse til markedsføring af et lægemiddel, der indeholder denne ingrediens som eneste aktive ingrediens, allerede for denne aktive ingrediens har opnået et supplerende beskyttelsescertifikat, som gør det muligt for denne patentindehaver at gøre indsigelse mod anvendelse af den nævnte aktive ingrediens, alene eller i sammensætning med andre aktive ingredienser, skal artikel 3, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler fortolkes således, at den er til hinder for, at indehaveren af dette patent og på grundlag heraf, men med en senere tildelt tilladelse til markedsføring af et andet lægemiddel, der indeholder den nævnte aktive ingrediens i sammensætning med en anden aktiv ingrediens, der ikke som sådan er beskyttet af det nævnte patent, opnår et andet supplerende beskyttelsescertifikat, der omfatter denne sammensætning af aktive ingredienser.

(¹) EUT C 389 af 15.12.2012.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. december 2013 — Rivella International AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

(Sag C-445/12 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »BASKAYA« — indsigelse — bilateral aftale — tredjelands område — udtrykket »reel brug«)

(2014/C 52/31)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Rivella International AG (ved Rechtsanwalt C. Spintig)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget) og Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 12. juli 2012 i sag T-170/11, Rivella International mod KHIM — Baskaya di Baskaya Alim (BASKAYA), hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. januar 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 534/2010-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Rivella International AG og Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas — risiko for forveksling mellem et figurtegn indeholdende ordbestandsdelen »BASKAYA« og et ældre internationalt figurmærke indeholdende ordbestands-

delen »Passaia« — tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1) — urigtig vurdering af indsigelsesundersøgelsen

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Rivella International AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 366 af 24.11.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. december 2013 — Nipponkoa Insurance Co (Europe) Ltd mod Inter-Zuid Transport BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Krefeld — Tyskland)

(Sag C-452/12) (¹)

(Samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 27, 33 og 71 — litispændens — anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser — CMR-konventionen om fragtaftaler ved international vejgodstransport — artikel 31, stk. 2 — regelkollision — regressøgsmaal — negativt anerkendelsessøgsmaal — negativt anerkendelsesdom)

(2014/C 52/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Krefeld

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd

Sagsøgt: Inter-Zuid Transport BV

Procesdeltager: DTC Surhuisterveen BV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht Krefeld- fortolkning af artikel 27 og 71 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Bruxelles I) (EFT 2001 L 12, s. 1) — forholdet til konventionen om fragtaftaler ved international godsbeholdning ad landevej (CMR) — regler for sameksistens — litispændens — forpligtelse til at fortolke artikel 31, stk. 2, i CMR i lyset af artikel 27 i Bruxelles I — forholdet mellem afsenderens eller modtagerens erstatningssøgsmaal og transportørens anerkendelsessøgsmaal med påstand om, at han ikke skal betale erstatning, eller, i givet fald, at han højst skal betale et maksimumsbeløb (»negativt anerkendelsessøgsmaal«)

Konklusion

- 1) Artikel 71 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en international konvention fortolkes på en måde, som ikke på mindst lige så gunstige betingelser som dem, der er fastsat i denne forordning, sikrer de formål og principper, som ligger til grund for den nævnte forordning.
- 2) Artikel 71 i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at den er til hinder for en fortolkning af artikel 31, stk. 2, i konventionen om fragtafalter ved international godsbefordring ad landevej, undertegnet i Genève den 19. maj 1956, som ændret ved protokollen undertegnet i Genève den 5. juli 1978, hvorefter et negativt anerkendelsessøgsmål eller en negativ anerkendelsesdom, der er anlagt eller afsagt i en medlemsstat, ikke anses for at have samme genstand og hvile på samme grundlag som et regres-søgsmål vedrørende samme tab mellem samme parter eller personer, der er indtrådt i deres rettigheder i en anden medlemsstat.

(¹) EUT C 26 af 26.1.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. december 2013 — Georgetown University mod Octrooicentrum Nederland, der driver virksomhed under navnet NL Octrooicentrum (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank 's Gravenhage — Nederlandene)

(Sag C-484/12) (¹)

(Humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3 — betingelser for udstedelse af certifikatet — mulighed for udstedelse af flere supplerende beskyttelsescertifikater på grundlag af samme patent)

(2014/C 52/33)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank 's Gravenhage

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Georgetown University

Sagsøgt: Octrooicentrum Nederland, der driver virksomhed under navnet NL Octrooicentrum

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank 's-Gravenhage — fortolkning af artikel 3, litra c), og artikel 14, litra b), i

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EUT L 152, s. 1) — betingelser for udstedelse af certifikatet — gyldigt grundpatent, der omfatter flere produkter — ret til certifikatet for hvert produkt eller ikke

Konklusion

Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor en patentindehaver på grundlag af et grundpatent og en markedsførings-tilladelse for et lægemiddel, der består af en sammensætning af flere aktive ingredienser, allerede har fået udstedt et supplerende beskyttelsescertifikat for denne sammensætning af aktive ingredienser, som er beskyttet ved nævnte patent i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler, skal forordningens artikel 3, litra c), fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at indehaveren også får udstedt et supplerende beskyttelsescertifikat for en af disse aktive ingredienser, som ligeledes er individuelt beskyttet ved nævnte patent.

(¹) EUT C 26 af 26.1.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. december 2013 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod The Bridport and West Dorset Golf Club Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-495/12) (¹)

(Afgifter — moms — direktiv 2006/112/EF — fritagelser — artikel 132, stk. 1, litra m) — levering af ydelser, som har en nær tilknytning til udøvelsen af sport — adgang til en golfbane — en golfklubs besøgende ikke-medlemmer, som betaler et adgangsgebyr til greenen (»green fee«) — udelukkelse fra fritagelsen — artikel 133, stk. 1, litra d) — artikel 134, litra b) — yderligere indtægter)

(2014/C 52/34)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgt: The Bridport and West Dorset Golf Club Limited

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — fortolkning af artikel 132, stk. 1, litra m), artikel 133, litra d), og artikel 134, litra b) i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — fritagelser — levering af ydelser med nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning — salg af ret til at anvende en golfbane i en bestemt periode med henblik på at spille golf på den pågældende golfbane, hvor salget foretages af et organ, som ikke arbejder med gevinst for øje

Konklusion

- 1) Artikel 134, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke udelukker levering af en ydelse, som består i, at et organ, der ikke arbejder med gevinst for øje, og hvis virksomhed består i at administrere en golfbane og tilbyde medlemskab, giver en brugsret til denne golfbane til besøgende ikke-medlemmer, fra den fritagelse, der er fastsat i direktivets artikel 132, stk. 1, litra m).
- 2) Artikel 133, stk. 1, litra d), i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at den ikke giver medlemsstaterne mulighed for, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, at udelukke levering af en ydelse, der består i, at et organ, der ikke arbejder med gevinst for øje, og som tilbyder en medlemsordning, giver brugsret til en golfbane, fra fritagelsen i dette direktivs artikel 132, stk. 1, litra m), når denne ydelse leveres til besøgende ikke-medlemmer.

(¹) EUT C 32 af 2.2.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. december 2013 — BDV Hungary Trading Kft. (i likvidation) mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-563/12) (¹)

(Moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 146 — fritagelse ved udførsel — artikel 131 — betingelser fastsat af medlemsstaterne — national lovgivning, der stiller krav om, at den vare, der er bestemt til udførsel, skal have forladt Den Europæiske Unions toldområde inden for en frist på 90 dage fra leveringen)

(2014/C 52/35)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BDV Hungary Trading Kft. (i likvidation)

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Kúria — fortolkning af artikel 15 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), og artikel 131, 146 og 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — afgiftsfritagelse ved udførsel til tredjelande — selskab, der fremstiller og markedsfører fødevarer, der aftages af købere med henblik på markedsføring heraf i tredjelande — national lovgivning, der betinger retten til afgiftsfrihed ved udførsel af varer uden for Den Europæiske Union af, at den frist, der er hengået mellem salget og datoen for de pågældende varers udførelse fra den pågældende medlemsstats område ikke overstiger 90 dage

Konklusion

Artikel 146, stk. 1, og artikel 131 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter de varer, der i forbindelse med en levering til udførsel er bestemt til at blive udført fra Den Europæiske Union, skal have forladt Den Europæiske Unions område inden for en frist, der er fastsat til tre måneder eller 90 dage efter leveringsdatoen, når en enkel overskridelse af denne frist medfører, at den afgiftspligtige endeligt mister retten til fritagelse for denne levering.

(¹) EUT C 114 af 20.4.2013.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 19. december 2013 — Koninklijke Wegenbouw Stevin BV mod Europa-Kommissionen

(Sag C-586/12 P) (¹)

(Appel — karteller — det nederlandske marked for vejanlægsbitumen — fastsættelse af bruttoprisen for vejanlægsbitumen — fastsættelse af en rabat til vejbygningsvirksomheder — bevis — ligebehandlingsprincippet — fuld prøvelsesret — bødens forholdsmæssighed — Domstolens prøvelsesret)

(2014/C 52/36)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (ved advocaat E. Pijnacker Hordijk)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 27. september 2012 i sag T-357/06, Koninklijke Wegenbouw Stevin mod Kommissionen, hvorved Retten forkastede en påstand om principalt annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4090 endelig af 13. september 2006 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] (sag COMP/F/38.456 — Bitumen (Nederlandene)), for så vidt som den vedrører appellanten, og subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, appellanten er blevet pålagt i beslutningen

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Koninklijke Wegenbouw Stevin BV betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 71 af 9.3.2013.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. november 2013 — TeamBank AG Nürnberg mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Fercredit Servizi Finanziari SpA

(Sag C-524/12 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — figurmærket f@ir/email Credit — indsigelse fra indehaveren af EF-figurmærket FERCREDIT — afslag på registrering)

(2014/C 52/37)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: TeamBank AG Nürnberg (ved Rechtsanwalt D. Terheggen)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget) og Fercredit Servizi Finanziari SpA (ved advokati G. Petrocchi, A. Masetti Zannini de Concina og R. Cartella)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 19. september 2012 i sag T-220/11, TeamBank mod KHIM — Fercredit Servizi Finanziari, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et søgsmål indgivet til prøvelse af afgørelse truffet den 3. februar 2011 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret vedrørende en indsigelsessag mellem Fercredit Servizi Finanziari SpA og TeamBank AG Nürnberg — tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr.

207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1) — risiko for forveksling mellem et figurtegn indeholdende ordbestanddelene »f@ir Credit« og et ældre internationalt figurmærke indeholdende ordbestandsdelen »FERCREDIT«

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) TeamBank AG Nürnberg betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 9 af 12.1.2013.

Kendelse afsagt af Domstolen (Tiende Afdeling) den 5. december 2013 — Luigi Marcuccio mod Europa-Kommissionen

(Sag C-534/12 P) (¹)

(Appel — sag om ekstraordinær genoptagelse — kendelse afsagt af Den Europæiske Unions ret om at sagen afvises — placering — omplacering fra delegationen i Luanda (Angola) til Bruxelles (Belgien) — afgørelse om i sagsøgerens fravær at iværksætte pakning og flytning af hans personlige ejendele — retsvirkningerne af en efterfølgende dom afsagt af Retten)

(2014/C 52/38)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (ved avvocato G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 11. september 2012 i sag T-241/03 REV, Marcuccio mod Kommissionen, hvorved Retten afviste en begæring om ekstraordinær genoptagelse af Rettens kendelse af 17. maj 2006 i sag T-241/03, Marcuccio mod Kommissionen — tilsidesættelse af artikel 64, stk. 4, første afsnit, og artikel 127, stk. 2, i Rettens procesreglement — tilsidesættelse af artikel 44, stk. 1 og 2, i statuten for Domstolen — tilsidesættelse af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Luigi Marcuccio betaler appelsagens omkostninger.

(¹) EUT C 71 af 9.3.2013.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 12. december 2013 — Rocco Papalia mod Comune di Aosta (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Aosta — Italien)

(Sag C-50/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — § 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — offentlig forvaltning — successive kontrakter — misbrug — skadeserstatning — betingelser for at opnå erstatning i tilfælde af en ulovlig bestemmelse i en ansættelseskontrakt — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet)

(2014/C 52/39)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Aosta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rocco Papalia

Sagsøgt: Comune di Aosta

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale ordinario di Aosta — fortolkning af § 5 i Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43) — offentlig forvaltning — erstatning i tilfælde af en ulovlig bestemmelse i en ansættelseskontrakt — betingelser — bevis for det lidte tab — krav om bevis for afkald på andre og bedre jobmuligheder

Konklusion

Rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse indgået den 18. marts 1999, som findes i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som i tilfælde af en offentlig arbejdsgivers misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter udelukkende giver den berørte arbejdstager ret til erstatning for det tab, han mener at have lidt som følge heraf, uden nogen som helst mulighed for at omkvalificere det tidsbegrænsede ansættelsesforhold til et tidsbegrænset ansættelsesforhold, når denne ret til erstatning er betinget af, at den omhandlede arbejdstager fører bevis for, at han har været nødsaget til at give afkald på andre og bedre jobmuligheder, og denne forpligtelse gør det uforholdsmæssigt vanskeligt eller praktisk umuligt for den omhandlede arbejdstager at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til EU-retten.

Det tilkommer den forelæggende ret at vurdere i hvilket omfang bestemmelserne i national ret, der har til formål at sanktionere den offentlige arbejdsgivers misbrug hidrørende fra anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold, er i overensstemmelse med disse principper.

⁽¹⁾ EUT C 147 25.5.2013.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 12. december 2013 — Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Jacson of Scandinavia AB

(Sag C-159/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — ordmærket »JACKSON SHOES« — ugyldighedsbegæring fra indehaveren af det nationale firmanavn »Jacson of Scandinavia AB« — ugyldighedserklæring — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2014/C 52/40)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Fercal — Consultadoria e Serviços, (ved advogado A.J. Rodrigues)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Guimarães og G. Schneider, som befuldmægtigede) og Jacson of Scandinavia AB

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 24. januar 2013 i sag T-474/09, Fercal — Consultadoria e Serviços mod KHIM — Jacson of Scandinavia, hvorved Retten frifandt KHIM i et søgsmål til prøvelse af afgørelse truffet den 18. august 2009 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1253/2008-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Jacson of Scandinavia AB og Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda^a

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda^a betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 15.6.2013.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 7. november 2013 — straffesag mod Sergio Alfonso Lorrari (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal di Cagliari — Italien)

(Sag C-224/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — grundlæggende rettigheder — straffesagens lange varighed — udsættelse af en straffesag på ubestemt tid i tilfælde af, at den tiltaltes sygdom bevirker, at vedkommende ikke er i stand til fuldt bevidst at følge sagen — tiltaltes uhelbredelige sygdom — manglende gennemførelse af EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2014/C 52/41)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunal di Cagliari

Tiltalt i straffesagen

Sergio Alfonso Lorrai

Sagens genstand

Præjudiciel — Tribunal di Cagliari — fortolkning af artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention, sammenholdt med artikel 6 TEU — straffesagens alt for lange varighed — national lovgivning, hvorefter straffesagen skal udsættes på ubestemt tid i tilfælde af, at den tiltaltes sygdom bevirker, at vedkommende ikke er i stand til fuldt bevidst at følge sagen — krav om, at tiltalte skal undersøges jævnlige — tiltaltes uhelbredelige sygdom

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at besvare de spørgsmål, som er forelagt af Tribunal di Cagliari (Italien).

(¹) EUT C 207 af 20.7.2013.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 12. december 2013 — Umbra Packaging srl mod Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria — Italien)

(Sag C-355/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — procesreglementet — artikel 53, stk. 2, og artikel 99 — besvarelsen af et præjudicielt spørgsmål, der klart kan udledes af retspraksis — appel som åbenbart skal afvises — elektroniske kommunikationsnet og elektroniske kommunikationstjenester — direktiv 2002/20/EF (»tilladelsesdirektivet«) — artikel 3 — pålæggelse af en afgift for regeringstilladelse i tilfælde af en telefonabonnementskontrakt — afgift finder ikke anvendelse i tilfælde af forudbetalt telekort — artikel 102 TEUF)

(2014/C 52/42)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Umbra Packaging srl

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria — fortolkning af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»tilladelsesdirektivet«) (EFT L 108, s. 21) og artikel 102 TEUF — national lovgivning, der pålægger mobiltelefonoperatører en afgift — pålæggelse af en afgift for myndighedsgodkendelse i tilfælde af en telefonabonnementskontrakt — afgift opkræves ikke i tilfælde af forudbetalt telekort

Konklusion

Artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»tilladelsesdirektivet«), skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, som den i hovedsagen omhandlede, der vedrører en afgift på virksomhed, der udøves inden for rammerne af en statslig koncession.

(¹) EUT C 260 af 7.9.2013.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Timișoara (Rumænien) den 3. juni 2013 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș mod Curtea de Conturi a României og Camera de Conturi a Județului Timiș

(Sag C-304/13)

(2014/C 52/43)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Timișoara

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș

Sagsøgte: Curtea de Conturi a României og Camera de Conturi a Județului Timiș

Intervenant: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA)

Præjudicielt spørgsmål

Er bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 (¹), særlig artikel 115 og 135, til hinder for, at en medlemsstat fastsætter betingelser ud over dem, der er

indeholdt i denne forordning, for tildeling af præmier til landbrugere, nærmere bestemt en betingelse om, at landbrugeren »[ikke har] forfalden gæld til statslige og/eller lokale myndigheder på det tidspunkt, hvor der ansøges om præmien«?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001, EUT L 270, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Verona (Italien) den 30. august 2013 — Shamim Tahir mod Ministero dell'Interno og Questura di Verona

(Sag C-469/13)

(2014/C 52/44)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Verona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Shamim Tahir

Sagsøgte: Ministero dell'Interno og Questura di Verona

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/109 (¹) fortolkes således, at betingelsen i direktivets artikel 4, stk. 1, om, at opholdet skal have været lovligt og uden afbrydelse i fem år i medlemsstaten, og hvis opfyldelse skal dokumenteres i forbindelse med indgivelse af ansøgningen om opholdstilladelse for fastboende udlændinge, også kan gælde for en anden person end ansøgeren, som har familiemæssig tilknytning til vedkommende i henhold til direktivets artikel 2, litra e)?
- 2) Skal artikel 13, første punktum, i direktiv 2003/109 fortolkes således, at der blandt de gunstigere vilkår for medlemsstaternes udstedelse af permanente eller tidsbegrænsede EF-opholdstilladelser for fastboende udlændinge også er det vilkår, hvorefter de i direktivets artikel 2, litra e), definerede familiemedlemmer til den, der allerede har opnået status som fastboende udlænding, også kan opfylde betingelsen for tildeling af status som fastboende udlænding ved at påberåbe sig referencepersonens lovlige ophold uden afbrydelser i fem år i den pågældende stat, jf. direktivets

artikel 4, stk. 1, uafhængigt af varigheden af ansøgerens ophold i den medlemsstat, hvor ansøgningen indgives?

(¹) Rådets direktiv 2003/109/EF af 25.11.2003 om tredjelandstatsborgers status som fastboende udlænding, EUT L 16, s. 44.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 6. november 2013 — Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze mod Data Medical Service srl

(Sag C-568/13)

(2014/C 52/45)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze

Sagsøgt: Data Medical Service srl

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 1 i direktiv 92/50 (¹), også i lyset af den senere vedtagne artikel 1, stk. 8, i direktiv 2004/18 (²), til hinder for en national bestemmelse, som kan fortolkes således, at den nuværende appellant i sin egenskab af hospital med karakter af offentligt selskab skal udelukkes fra at deltage i udbudsprocedurer?
- 2) Er EU-lovgivningen vedrørende offentlige kontrakter — og navnlig de generelle principper om fri konkurrence, om forbud mod forskelsbehandling og om proportionalitet — til hinder for en national bestemmelse, som tillader, at en aktør (såsom det appellerende hospital), som regelmæssigt modtager offentlige tilskud, og som direkte har fået tildelt leveringen af offentlige sundhedstjenesteydelser, på baggrund af denne situation kan nyde godt af en afgørende konkurrencefordel i forhold til andre økonomiske aktører — hvilket bekræftes af omfanget af den tilbudte prisnedsættelse — uden at der samtidig indføres korrigerende foranstaltninger for at udelukke en sådan konkurrenceforvriddning?

(¹) Rådets direktiv 92/50/EØF af 18.6.1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, EFT L 209, s. 1.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelsesktrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 20. november 2013 — Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute og Ministero dello Sviluppo Economico mod Ediltecnica SpA

(Sag C-592/13)

(2014/C 52/46)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute og Ministero dello Sviluppo Economico

Sagsøgt: Ediltecnica SpA

Præjudicielt spørgsmål

Skal Den Europæiske Unions principper på miljøområdet i henhold til artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og direktiv 2004/35/EF⁽¹⁾ — og navnlig princippet om, at forurenere betaler, forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats og princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden — til hinder for en national lovgivning som den, der følger af artikel 244, 245 og 253 i lovdekret nr. 152 af 3.4.2006, hvorefter den administrative myndighed — i tilfælde af konstateret forurening af et område, og såfremt det hverken kan fastslås, hvem der er ansvarlig for forureningen, eller opnås afhjælpende foranstaltninger fra den ansvarlige — ikke kan pålægge ejeren, som ikke er ansvarlig for forureningen, at gennemføre foranstaltninger til sikring i nødstilfælde og rensning, og hvorefter ejeren alene kan pålægges et økonomisk ansvar, der er begrænset til områdets værdi efter gennemførelsen af rensningsforanstaltningerne?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21.4.2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143, s. 56).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di pace di Matera (Italien) den 21. november 2013 — Intelcom Service Ltd mod Vincenzo Mario Marvulli

(Sag C-600/13)

(2014/C 52/47)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di Matera

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Intelcom Service Ltd

Sagsøgt: Vincenzo Mario Marvulli

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Fastlægger artikel 51 ff. i den italienske lov om notarialforretninger (lov nr. 89/1913), også sammenholdt med artikel 1350 og 2657 i codice civile, et egentligt monopol for notaren på levering af tjenesteydelser med hensyn til udarbejdelse og bekræftelse af dokumenter vedrørende salg af fast ejendom i Italien, hvilket er åbenbart i strid med de bestemmelser og principper i EU-traktaterne (artikel 49 TEU), som fastlægger den frie bevægelighed for tjenesteydelser mellem EU-medlemsstaterne, og særligt med direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006⁽¹⁾ (det såkaldte Bolkestein-direktiv), der er blevet gennemført i Italien med lovdekret nr. 59 af 26. marts 2010 og offentliggjort i GURI nr. 94 af 23. april 2010?
- 2) Finder Den Europæiske Unions Domstol, at den italienske lov om notarialforretninger (lov nr. 89/1913), også sammenholdt med artikel 1350 og 2657 i codice civile, ligeledes er i strid med de bestemmelser i EU-traktaten, som forbyder monopoler på levering af tjenesteydelser (artikel 53 TEU og 37 TEU)?
- 3) Finder Den Europæiske Unions Domstol, at den italienske lov om notarialforretninger (lov nr. 89/1913), også sammenholdt med artikel 1350 og 2657 i codice civile, ligeledes er i strid med de EU-bestemmelser, som forbyder de såkaldte foranstaltninger med tilsvarende virkning — navnlig artikel 28 EF og 29 EF, der som følge af Lissabon-traktatens ikrafttrædelse er blevet artikel 34 TEUF og 35 TEUF — fordi de har en tendens til at stille borgere i visse medlemsstater ringere end borgere i andre medlemsstater i forbindelse med adgangen til de leverede tjenesteydelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EUT L 376, s. 36.

Appel iværksat den 26. november 2013 af Hansa Metallwerke AG m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. september 2013 i sag T-375/10, Hansa Metallwerke AG m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-611/13 P)

(2014/C 52/48)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Hansa Metallwerke AG, Hansa Nederland BV, Hansa Italiana Srl., Hansa Belgium og Hansa Austria GmbH (ved Rechtsanwältin H.-J. Hellmann og S. Cappellari)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

I. Dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. september 2013 i sag T-375/10, Hansa Metallwerke AG m.fl. mod Kommissionen, ophæves, og der træffes følgende endelige afgørelse i sagen:

- 1) Kommissionens afgørelse af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/39.092 — badeværelsesudstyr og -inventar), der den 30. juni 2010 blev meddelt appellanterne, annulleres, for så vidt som den angår appellanterne,

subsidært nedsættes bøden.

- 2) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

II. mere subsidiært ophæves den appellerede dom, og sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort gældende, at Retten har tilsidesat det EU-retligt anerkendte princip om individuel udmåling af straffe og sanktioner. Retten har navnlig set bort fra, at den nye affattelse af Kommissionens retningslinjer for beregningen af bøder fra 2006 medførte en afgørende ændring af den almindelige beregningsmetode især for virksomheder med et begrænset vareudvalg. Som følge af et retligt urigtigt udgangspunkt er Retten ikke efterkommet sin omfattende forpligtelse til at efterprøve Kommissionens fastsættelse af bøden, eller denne efterprøvelse var behæftet med retlige fejl.

Appellanterne har endvidere anført, at Retten har begrundet sine udtalelser vedrørende princippet om individuel strafudmåling utilstrækkeligt. Navnlig har Retten på ingen måde forholdt sig til den relevante dom fra Ottende Afdeling i sag T-211/08⁽¹⁾ og Kommissionens åbenbart ændrede standpunkt i dennes afgørelse COMP/39.452, selv om appellanterne havde henvist udførelse hertil under den mundtlige forhandling.

Appellanterne har endelig anført, at der foreligger en tilsidesættelse af det EU-retlige princip om beskyttelse af den berettigede forventning. Retten har ved sin bedømmelse af Kommissionens fremgangsmåde, hvorved Kommissionen i strid med dens tilkendegivelse under den administrative procedure har undladt at indrømme en nedsættelse af bøden i afgørelsen, set bort fra den overordnede betydning, som et tillidsbaseret samarbejde

med Kommissionen i forbindelse med denne institutions meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager skal tillægges.

⁽¹⁾ Dom af 16.6.2011, Putters International mod Europa-Kommissionen, Sml. II, s. 3729.

Appel iværksat den 26. november 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. september 2013 i forenede sager T-379/10 og T-381/10, Keramag Keramische Werke AG m.fl. og Sanitec Europe Oy mod Europa-Kommissionen

(Sag C-613/13 P)

(2014/C 52/49)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Keramag Keramische Werke AG m.fl. og Sanitec Europe Oy

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Punkt 1 i den appellerede doms konklusion ophæves, for så vidt som det annullerer den anfægtede beslutnings artikel 1 med hensyn til begivenhederne i AFICS og Allia SAS', Produits Céramique de Touraine SA's og Sanitec's ansvar herfor.

— Punkt 2 i den appellerede doms konklusion ophæves i sin helhed.

— Såfremt Domstolen træffer endelig afgørelse, frifindes Kommissionen i annulationssøgsmålet, også for så vidt som det vedrører begivenhederne i AFICS, og de bøder, som er pålagt Allia SAS, Produits Céramique de Touraine SA og Sanitec, opretholdes.

— Under alle omstændigheder tilpligtes sagsøgerne i første instans (nu de andre parter i appelsagen) at betale sagsomkostningerne under denne appelsag og — for så vidt som Domstolen træffer endelig afgørelse i annulationssøgsmålet — tillige under denne sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appellanbringende: Retten har ikke overholdt begrundelsespligten og bevisreglerne. Retten har ikke undersøgt flere relevante beviser og har anvendt for høje beviskrav for de beviser, som blev undersøgt af den.

Andet appelanbringende: Selvmodsigende bedømmelse. Bedømmelsen af bevismaterialet er i direkte modstrid med bedømmelsen i tre andre domme, som blev afsagt samme dag vedrørende den samme beslutning og de samme faktiske omstændigheder.

Appel iværksat den 4. december 2013 af Roca Sanitario, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. september 2013 i sag T-408/10, Roca Sanitario mod Kommissionen

(Sag C-636/13 P)

(2014/C 52/50)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Roca Sanitario, S.A. (ved abogado J. Folguera Crespo)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- De argumenter, som Roca Sanitario, S.A. har fremført i denne sag, tiltrædes.
- Rettens dom af 16. september 2013 i sag T-408/10 ophæves delvis, med den følge, at:
- Roca Sanitario, S.A. gives medhold i de påstande, som selskabet har nedlagt, og den bøde, som selskabet er blevet pålagt in solidum med dets datterselskaber Roca France og Laufen Austria, nedsættes.
- Subsidiært, henset til, at Roca Sanitario ikke har deltaget direkte i den sanktionerede overtrædelse, og at selskabets ansvar alene er afledt af det ansvar, som dets datterselskaber er blevet pålagt, og dersom Domstolen måtte afsige dom i de parallelle sager, som Laufen Austria og Roca France har til hensigt at anlægge til prøvelse af dommene afsagt af Retten den 16. september 2013 i sag T-411/10 og i sag T-412/10 og indrømme disse datterselskaber en nedsættelse af den bøde, som de er blevet pålagt, og som Roca Sanitario er solidarisk ansvarlig for, indrømmes Roca Sanitario en tilsvarende nedsættelse af bøden i overensstemmelse med de principper, som er fastlagt i denne doms præmis 203.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale de omkostninger, som Roca Sanitario, S.A. har afholdt i denne sag såvel som i sag T-408/10, for så vidt som den vedrører de samme anbringender.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) **Første anbringende** om en fejl ved anvendelsen af artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ og af proportionalitetsprincippet og princippet om individuelt ansvar med hensyn til den bøde, som Roca Sanitario, S.A. er blevet pålagt in solidum med dets datterselskab Laufen Austria AG.
- 2) **Andet anbringende** om en retlig fejl ved anvendelsen af praksis fra Den Europæiske Unions Domstol, om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, proportionalitetsprincippet, begrundelsespligten og princippet om beskyttelse af

den berettigede forventning ved anvendelsen af retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i [...] artikel [10 TEUF] og [102 TEUF] (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ EUT 2006 C 210, s. 2.

Appel iværksat den 4. december 2013 af Laufen Austria AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. september 2013 i sag T-411/10, Laufen Austria mod Kommissionen

(Sag C-637/13 P)

(2014/C 52/51)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Laufen Austria AG (ved abogada E. Navarro Varona)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- De argumenter, som Laufen Austria AG har fremført i denne sag, tiltrædes.
- Rettens dom af 16. september 2013 i sag T-411/10 ophæves delvis.
- Laufen Austria AG gives medhold i de påstande, som selskabet har nedlagt, og den bøde, som selskabet er blevet pålagt, nedsættes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale de omkostninger, som Laufen Austria AG har afholdt i denne sag såvel som i sag T-411/10, for så vidt som den vedrører de samme anbringender.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) **Første anbringende** om en fejl ved anvendelsen af dels artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾, dels proportionalitetsprincippet og princippet om individuelt ansvar med hensyn til den bøde, som Laufen Austria, AG individuelt er blevet pålagt for overtrædelsen begået forud for Roca Sanitario, S.A.s overtagelse af Laufen Austria, AG.

2) **Andet anbringende** om en retlig fejl ved anvendelsen af praksis fra Den Europæiske Unions Domstol, og om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, proportionalitetsprincippet, begrundelsespligten og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved anvendelsen af retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i [...] artikel [101 TEUF] og [102 TEUF], EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2006 C 210, s. 2.

Appel iværksat den 4. december 2013 af Roca til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. september 2013 i sag T-412/10, Roca mod Kommissionen

(Sag C-638/13 P)

(2014/C 52/52)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Roca (ved abogada P. Vidal Martínez)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- De argumenter, som Roca har fremført i denne sag, tiltrædes.
- Rettens dom af 16. september 2013 i sag T-412/10 ophæves delvis.
- Roca gives medhold i de påstande, som selskabet har nedlagt, og den bøde, som selskabet er blevet pålagt, nedsættes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale de omkostninger, som Roca har afholdt i denne sag såvel som i sag T-412/10, for så vidt som den vedrører de samme anbringender.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) **Første anbringende** om tilsidesættelse af begrundelsespligten, princippet om forbud mod forskelsbehandling og ligebehandlingsprincippet i forbindelse med bedømmelsen af den mindre grovhed af den af Roca begåede overtrædelse som følge af det begrænsede produktsortiment, som var omfattet af overtrædelsen, og om en urigtig gengivelse af de i afgørelsen fastlagte faktiske omstændigheder.
- 2) **Andet anbringende** om en retlig fejl ved anvendelsen af praksis fra Den Europæiske Unions Domstol, og om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved anvendelsen

af retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT 2006 C 210, s. 2.

Appel iværksat den 4. december 2013 af Melkveebedrijf Overenk BV m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 11. september 2013 i sag T-540/11, Melkveebedrijf Overenk BV m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-643/13 P)

(2014/C 52/53)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellanter: Melkveebedrijf Overenk BV, Maatschap Veehouderij Kwakernaak, Mulders Agro vof, Melkveebedrijf Engelen vof, Melkveebedrijf De Peel BV og M.H.H.M. Moonen (ved advokaten P.E. Mazel og A. van Beelen)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

Den appellerede kendelse ophæves og sagen hjemvises til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kendelsen skal ophæves, idet der er begået rettergangsfejl, som krænker appellanternes interesser, og idet Retten har tilsidesat EU-retten.

Appel iværksat den 13. december 2013 af The Cartoon Network, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 2. oktober 2013 i sag T-285/12 — The Cartoon Network, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-670/13 P)

(2014/C 52/54)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: The Cartoon Network, Inc. (ved solicitor I. Starr)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) — Boomerang TV, SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves af Domstolen og den anfægtede beslutning annulleres.
- Subsidiært, den appellerede dom ophæves af Domstolen og sagen hjemvises til Retten.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med appellsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

1) Tilsidesættelse af artikel 35 og 53 i Statutten for Den Europæiske Unions Domstol (herefter »statutten for Domstolen«)

Artikel 35 og 53 i statutten for Domstolen fastslår, at Retten er forpligtet til at begrunde sine domme. I den appellerede dom begik Retten en retlig fejl, idet den ikke anførte grunde til dens konklusion, hvorefter den relevante kundekreds udelukkende bestod af fagkyndige personer.

2) Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009/EF⁽¹⁾: Urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder: Den relevante kundekreds

2.1. Retten begik en retlig fejl, idet den konkluderede, at den relevante kundekreds udelukkende bestod af fagkyndige personer, og at den relevante kundekreds var den samme vedrørende de relevante tjenesteydelser omfattet af intervenientens EF-varemærke og af EF-varemærkeansøgningen, idet denne konklusion var støttet på en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, der forelå for Retten. Retten og appelkammeret burde have begrænset deres analyse til EF-varemærkeansøgningens specifikation.

2.2. Subsidiært – såfremt det var med rette, at Retten konkluderede, at den relevante kundekreds vedrørende både EF-varemærkeansøgningen og intervenientens EF-varemærke udelukkende bestod af fagkyndige personer – burde retten have lagt til grund, at der ikke var nogen risiko for forveksling mellem EF-varemærkeansøgningen og intervenientens EF-varemærke som følge af det højere opmærksomhedsniveau, som de relevante sagkyndige personer udviser.

3) Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i rådsforordning 207/2009/EF: Urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder: Tjenesteydelser af lignende art og tilsidesættelse af artikel 75 i rådsforordning 207/2009/EF

Retten begik en retlig fejl, idet den konkluderede, at tjenesteydelserne omfattet af EF-varemærkeansøgningen er af lignende art som de tjenesteydelser, der er omfattet af intervenientens EF-varemærke, henset til bl.a. deres respektive karakter, tilsigtede formål, slutbrugere og relevante kundekreds. Endvidere begik Retten og appelkammeret en retlig fejl, idet de lagde faktiske omstændigheder til grund på eget initiativ.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 18. december 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-677/13)

(2014/C 52/55)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Patakia og E. Sanfrutos Cano)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 og 23 samt artikel 36, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF⁽¹⁾ og artikel 6, litra a), artikel 8, artikel 9, litra a), b) og c), og artikel 11, stk. 1, litra a), samt artikel 12 i direktiv 99/31/EF⁽²⁾ om deponering af affald, idet den
 - ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, a) at affaldshåndteringen i deponeringsanlægget Kiato foretages, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades, b) at henkastning, dumpning og ukontrolleret bortskaffelse af dette affald forbydes,
 - har tolereret, at det omhandlede deponeringsanlæg drives uden opfyldelse af de godkendte miljømæssige bestemmelser og uden nogen gyldig tilladelse, som er i overensstemmelse med de krav, der opstilles for udstedelsen af en sådan tilladelse og indholdet heraf, og følgelig ikke har sikret, at det udelukkende er affald, der har været underkastet behandling, som deponeres på deponeringsanlæggene, og at affaldsindehaveren eller operatøren af det omhandlede deponeringsanlæg hverken før eller under leveringen af det omhandlede affald har pligt til at bevise, at affaldet kan deponeres i overensstemmelse med kriterierne i tilladelsen, og at det opfylder de i bilag II opstillede kriterier for modtagelse,
 - ikke har sikret, at kontrol og overvågningsprocedurerne for hver driftsfase opfylder de lovfæstede mindstekrav
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) De græske myndigheder tolererer fortsat driften af deponeringsanlægget Kiato uden godkendte miljøbetingelser og uden den relevante tilladelse (i strid med artikel 23 i direktiv 2008/98/EF og artikel 8, navnlig litra a), og artikel 9, litra a), b), og c), i direktiv 99/31/EF). Eftersom der ikke foreligger en sådan særlig tilladelse, er Den Helleniske Republik derfor ikke i stand til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 6, litra a), og artikel 11, stk. 1, litra a), i direktiv 99/31/EF.

2) De inspektioner, der fandt sted den 24. oktober 2007, den 3. november 2011 og den 31. juli 2012, afslørede, at der var alvorlige driftsproblemer med deponeringsanlægget Kiato, og at anlægget var overfyldt. Der foreligger derfor en klar tilsidesættelse af artikel 13 og artikel 36, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF såvel som af artikel 8, 9 og 12 i direktiv 99/31/EF.

(¹) EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

(²) EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

Sag anlagt den 19. december 2013 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-679/13)

(2014/C 52/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved F. Drexler, A. Caiola og M. Pencheva, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/496/EU af 7. oktober 2013 om at underkaste 5-(2-aminopropyl)indol kontrolforanstaltninger (¹) annulleres.

— Virkningerne af Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/496/EU opretholdes, indtil afgørelsen afløses af en ny retsakt, som er behørigt vedtaget.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Indledningsvis har Parlamentet anført, at præamblen til den anfægtede afgørelse henviser til følgende retsgrundlag: artikel 8, stk. 3, i Rådets afgørelse 2005/387/RIA af 10. maj 2005 om udveksling af oplysninger om, risikovurdering af og kontrol med nye psykoaktive stoffer (²) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Parlamentet har heraf udledt, at Rådet implicit henviser til artikel 34, stk. 2, litra c), i den tidligere traktat om Den Europæiske Union.

Til støtte for sit annulationssøagsmål har Parlamentet anført to anbringender.

For det første har Parlamentet gjort gældende, at Rådet baserede sin afgørelse på et retsgrundlag [artikel 34, stk. 2, litra c), EU], der har været ophævet siden Lissabontraktatens ikrafttræden. Den anfægtede afgørelse er derved nu alene baseret på afgørelse 2005/387/RIA. Sidstnævnte udgør et afledt retsgrundlag og er derfor ulovlig.

For det andet, og henset til ovenstående betragtninger, er Parlamentet af den opfattelse, at beslutningsproceduren lider af væsentlige formelle mangler. For det første skulle Parlamentet — såfremt artikel 34, stk. 2, litra c), EU var blevet anvendt — i

henhold til artikel 39, stk. 1, EU have været hørt inden vedtagelsen af den anfægtede afgørelse. Parlamentet har anført, at dette ikke har været tilfældet. Parlamentet har for det andet gjort gældende, at selv om det lægges til grund, at de bestemmelser, som skal anvendes, er de bestemmelser, der er udledt af Lissabontraktaten, skulle Parlamentet under alle omstændigheder have været inddraget i lovgivningsproceduren. Parlamentet har således anført, at såfremt det forhold at underkaste 5-(2-aminopropyl)indol kontrolforanstaltninger udgør et væsentligt punkt for afgørelse 2005/387/RIA, er den lovgivningsprocedure, som skal følges, derfor den i artikel 83, stk. 1, TEUF omhandlede, nemlig den almindelige lovgivningsprocedure. Hvis afgørelse 2013/496/EU alternativt betragtes som en ensartet betingelse for gennemførelse af afgørelse 2005/387/RIA eller som en foranstaltning, der supplerer eller ændrer et ikke-væsentligt punkt for nævnte afgørelse, er den procedure, som skal følges, således den i artikel 290 TEUF og 291 TEUF fastsatte procedure for vedtagelse af gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter. Da Parlamentet ikke er blevet inddraget i vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, lider afgørelsen under alle omstændigheder af en væsentlig formel mangel.

Endelig er Parlamentet af den opfattelse, at i det tilfælde, hvor Domstolen beslutter at annullere den anfægtede afgørelse, skal virkningerne af den anfægtede afgørelse i overensstemmelse med artikel 264, stk. 2, TEUF opretholdes, indtil afgørelsen afløses af en ny retsakt, som er behørigt vedtaget.

(¹) EUT L 272, s. 44.

(²) EUT L 127, s. 32.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal do Trabalho da Covilhã (Portugal) den 23. december 2013 — Pharmacointente — Saúde e Higiene, S.A. m.fl. mod Autoridade para as Condições do Trabalho (ACT)

(Sag C-683/13)

(2014/C 52/57)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal do Trabalho da Covilhã

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pharmacointente — Saúde e Higiene, S.A., Domingos Sequeira de Almeida, Luis Mesquita Soares Moutinho, Rui Teixeira Soares de Almeida og André de Carvalho e Sousa

Sagsøgt: Autoridade para as Condições do Trabalho (ACT)

Præjudicielle spørgsmål

a) Skal artikel 2 i direktiv 95/46 (¹) fortolkes således, at begrebet »personoplysninger« omfatter registrering af arbejdstid, dvs. angivelse af tidspunktet for den enkelte medarbejders påbegyndelse og afslutning af sin arbejdsdag, herunder afbrydelser eller pauser, der ikke indgår i arbejdstiden?

- b) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er den portugisiske stat da i henhold til artikel 17, stk. 1, i direktiv 95/46 forpligtet til at iværksætte de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, mod hændeligt tab, mod forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang, navnlig hvis behandlingen omfatter fremsendelser af oplysninger i et net?
- c) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal princippet om EU-rettens forrang, i det tilfælde hvor en medlemsstat ikke iværksætter nogen foranstaltninger til opfyldelse af bestemmelsen i artikel 17, stk. 1, i direktiv 95/46, og hvor arbejdsgiveren, som er ansvarlig for behandlingen af de pågældende oplysninger, indfører et system med begrænset adgang til disse oplysninger, som ikke giver den nationale myndighed for kontrol af arbejdsforholdene automatisk adgang hertil, da fortolkes således, at medlemsstaten ikke kan pålægge arbejdsgivervirksomheden en sanktion for denne adfærd?
- d) Såfremt det tredje spørgsmål besvares benægtende, er det da forholdsmæssigt at kræve, at et register skal være umiddelbart tilgængeligt, således at det er muligt for alle parter i arbejdsforholdet at råde over en generel adgang til oplysningerne, når det ikke er blevet godtgjort eller anført, at oplysningerne i registeret i det konkrete tilfælde ikke er blevet ændret?

(¹) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31).

Appel iværksat den 10. januar 2014 af Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 12. november 2013 i sag T-147/12, Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-7/14 P)

(2014/C 52/58)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (ved Rechtsanwältin K. Landry og G. Schwendinger)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 12. november 2013 i sag T-147/12 ophæves i sin helhed, og Kommissionens afgørelse REM 02/09 af 16. september 2011 (K(2011) 6393 endelig) annulleres.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten til fornyet afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 220, stk. 2, litra b), i toldkodeksen (¹), idet den lagde til grund, at de tyske toldmyndigheders fejl var synlig for appellanten. Dette er ikke korrekt. De enkelte forskrifter er komplekse, og deres ordlyd er uklare og forvirrende. Dette fremgår særligt af en brevveksling mellem Bundesministerium der Finanzen (Forbundsfinansministeriet) og Kommissionen. Også varigheden og omfanget af de tyske toldmyndigheders fejlagtige praksis taler desuden imod, at fejlen var synlig for appellanten.

For det andet har Retten tilsidesat toldkodeksens artikel 239, stk. 1, andet led, idet den begik en retlig fejl ved at fastslå, at appellanten havde udvist åbenbar forsømmelighed.

For det tredje har Retten for så vidt angår to punkter ikke givet en tilstrækkelig begrundelse, således at dens afgørelse ikke står klart for appellanten.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

RETTE

Rettens dom af 16. januar 2014 — BP Products North America mod Rådet

(Sag T-385/11) ⁽¹⁾

(Dumping — subsidier — import af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater — omgåelse — artikel 13 i forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 23 i forordning (EF) nr. 597/2009 — samme vare i let ændret stand — retssikkerhed — magtfordrejning — åbenbart urigtigt skøn — begrundelsespligt — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik)

(2014/C 52/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BP Products North America, Inc. (Naperville, Illinois, De Forenede Stater) (først ved solicitor C. Farrar og advokaterne H.-J. Prieß, B. Sachs og M. Schütte, derefter ved advokaterne C. Farrar, H.-J. Prieß, M. Schütte og K. Arend)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af solicitor B. O'Connor og advokat S. Gubel)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved M. França og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede) og European Biodiesel Board (EBB) (ved advokaterne O. Prost og M.-S. Dibling)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation dels af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 443/2011 af 5. maj 2011 om udvidelse af den endelige udligningstold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 598/2009 på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, til importen af biodiesel afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada, om udvidelse af den endelige udligningstold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 598/2009, til importen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om afslutning af undersøgelsen vedrørende import afsendt fra Singapore (EUT L 122, s. 1), dels af gennemførelsesforordning (EU) nr. 444/2011 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 599/2009 på importen af biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater, til importen af biodiesel afsendt fra Canada, uanset om den er angivet med oprindelse i Canada, om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 599/2009, til importen af biodiesel i blandinger indeholdende 20 vægtprocent eller mindre biodiesel med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om afslutning af undersøgelsen vedrørende import afsendt fra Singapore (EUT L 122, s. 12), for så vidt som disse forordninger berører sagsøgeren

Konklusion

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) BP Products North America Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet og European Biodiesel Board (EBB) afholdte omkostninger.

3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens dom af 16. januar 2014 — Aloe Vera of America mod KHIM — Detimos (FOREVER)

(Sag T-528/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket FOREVER — det ældre nationale figurmærke 4 EVER — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af de ældre varemærker — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)

(2014/C 52/60)

Processprog: engæsk

Parter

Sagsøger: Aloe Vera of America, Inc. (Dallas, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne R. Niebel og F. Kerl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Detimos — Gestão Imobiliária, SA (Carregado, Portugal) (ved advokat V. Caires Soares)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 8. august 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 742/2010-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Diviril — Distribuidora de Viveres do Ribatejo, Lda og Aloe Vera of America, Inc.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Aloe Vera of America, Inc., betaler sagens omkostninger, herunder også de omkostninger, Detimos — Gestão Imobiliária, SA, har afholdt under sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret.

⁽¹⁾ EUT C 362 af 10.12.2011.

Rettens dom af 15. januar 2014 — Stols mod Rådet(Sag T-95/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2007 — afgørelsen om ikke at forfremme appellant til lønklasse AST 11 — sammenligning af fortjenester — domstolskontrol af, om der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn)

(2014/C 52/61)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Willem Stols (Halsteren, Nederlandene) (ved advokaterne S. Rodrigues, A. Blot og C. Bernard-Glanz)

Den anden part i appellsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og A. Jensen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) den 13. december 2013, Stols mod Rådet (sag F-51/08 RENV, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), med påstand om ophævelse af denne dom

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Willem Stols bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Rådet for Den Europæiske Union har afholdt i appellsagen.

⁽¹⁾ EUT C 126 af 28.4.2012.

Rettens dom af 16. januar 2014 — Investrónica mod KHIM — Olympus Imaging (MICRO)(Sag T-149/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket MICRO — det ældre nationale figurmærke micro — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — beføjelse til at omgøre en afgørelse)

(2014/C 52/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Investrónica, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne E. Seijo Veiguela og J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Olympus Imaging Corp. (Tokyo, Japan) (ved advokat C. Opatz)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 31. januar 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 347/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Investrónica, SA og Olympus Imaging Corp.

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 31. januar 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 347/2011-4), annulleres.
- 2) Indsigelsen tages til følge for så vidt angår de varer, der henhører under klasse 9 og som svarer til følgende beskrivelse: »Fotografiske apparater og instrumenter, digitale kameraer, udskiftelige linser samt dele og tilbehør hertil, indeholdt i klasse 9«.
- 3) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Investrónica, SA afholdte omkostninger.
- 4) Olympus Imaging Corp. bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Investrónica, SA afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 30.6.2012.

Rettens dom af 15. januar 2014 — SICOM mod Kommissionen(Sag T-279/12) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — fødevarerhjælp — levering af rapsolie til Guinea — manglende opfyldelse af kontrakt — forældelse)

(2014/C 52/63)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: SICOM Srl — Società industriale per il confezionamento degli olii meridionale (Cercola, Italien) (ved advokat R. Manzi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Bartelt og F. Moro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til en voldgiftsklausul med påstand om, at Kommissionen dømmes til at betale sagsøgeren et beløb, der svarer til sanktionerne for ikke-leverede mængder og forsinket levering, som Kommissionen havde fratrukket det endelige beløb, der blev udbetalt til sagsøgeren for levering af raffineret rapsolie til Republikken Guinea som led i et tiltag vedrørende fødevarerhjælp i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 664/2001 af 2. april 2001, om levering af vegetabilsk olie som fødevarerhjælp (EFT L 93, s. 3)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) SICOM Srl — Società industriale per il confezionamento degli olii meridionale betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 243 af 11.8.2012.

Rettens dom af 16. januar 2014 — Message Management mod KHIM — Absacker (ABSACKER of Germany)

(Sag T-304/12) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket »ABSACKER of Germany« — det ældre nationale figurmærke »ABSACKER« — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 52/64)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Message Management GmbH (Wiesbaden, Tyskland) (ved advokat C. Konle)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Pohlmann, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Absacker GmbH (Köln, Tyskland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. marts 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1028/2011-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Absacker GmbH og Message Management GmbH

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Message Management GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 273 af 8.9.2012.

Rettens dom af 16. januar 2014 — Ferienhäuser zum See mod KHIM — Sunparks Groep (Sun Park Holidays)

(Sag T-383/12) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket »Sun Park Holidays« — det ældre EF-figurmærke »Sunparks Holiday Parks« — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 52/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ferienhäuser zum See GmbH (Marienmünster, Tyskland) (ved advokaterne M. Boden og I. Höfener)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Pohlmann, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Sunparks Groep NV (Den Haan, Belgien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 25. juni 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1928/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Sunparks Groep NV og Ferienhäuser zum See GmbH

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Ferienhäuser zum See GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 355 af 17.11.2012.

Rettens dom af 16. januar 2014 — Steiff mod KHIM (metalknap i midten af øret på et tøjdyr)

(Sag T-433/12) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om et EF-varemærke, der består af fastgørelsen af en knap i midten af øret på et tøjdyr — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 52/66)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Margarete Steiff GmbH (Giengen an der Brenz, Tyskland) (ved advokat D. Fissl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Pohlmann, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. juli 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1693/2011-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et tegn, der består af fastgørelsen af en metalknap i midten af øret på et tøjdyr, som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Margarete Steiff GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 366 af 24.11.2012.

Rettens dom af 16. januar 2014 — Steiff mod KHIM (etikette med metalknap i midten af øret på et tøjdyr)

(Sag T-434) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om et EF-varemærke, der består af fastgørelsen af en etikette ved hjælp af en knap i midten af øret på et tøjdyr — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 52/67)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Margarete Steiff GmbH (Giengen an der Brenz, Tyskland) (ved advokat D. Fissl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Pohlmann, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 19. juli 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1692/2011-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et tegn, der består af fastgørelsen af en etikette ved hjælp af en knap i midten af øret på et tøjdyr, som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Margarete Steiff GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 366 af 24.11.2012.

Rettens dom af 13. januar 2014 — LaserSoft Imaging mod KHIM (WorkflowPilot)

(Sag T-475/12) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket WorkflowPilot — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 52/68)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: LaserSoft Imaging AG (Kiel, Tyskland) (ved advokat J. Hunnekuhl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 6. august 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 480/2012-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet WorkflowPilot som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) LaserSoft Imaging AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 9 af 12.1.2013.

Rettens dom af 16. januar 2014 — Optilingua mod KHIM — Esposito (ALPHATRAD)

(Sag T-538/12) (¹)

(EF-varemærker — fortabelsessag — EF-figurmærket ALPHATRAD — reel brug af varemærket — omfanget af brugen — artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 52/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Optilingua Holding SA (Épalinges, Schweiz) (ved advokat S. Rizzo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Pétrequin og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Michele Esposito (Cava de' Tirreni, Italien) (ved advokat R. Stella)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 8. oktober 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 444/2011-1) vedrørende en fortabelsessag mellem Michele Esposito og Optilingua Holding SA.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Optilingua Holding SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 38 af 9.2.2013.

Rettens kendelse af 19. december 2013 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-385/13 P) (¹)

(Appel — personalesag — afvisning af sagen i første instans som åbenbart ugrundet — manglende overensstemmelse mellem stævningen indgivet ved telefax og originalen indgivet efterfølgende — originaleksemplaret af stævningen indgives efter fristens udløb — sagen anlagt for sent — appel åbenbart ugrundet)

(2014/C 52/70)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og G. Gattinara, som befuldmægtiget, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) den 14. maj 2013, Marcuccio mod Kommissionen (sag F-4/12, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger i forbindelse med denne sag.

(¹) EUT C 284 af 28.9.2013.

Sag anlagt den 22. november 2013 — Reed Exhibitions mod KHIM (INFOSECURITY)

(Sag T-633/13)

(2014/C 52/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Reed Exhibitions Ltd (Richmond, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 10. september 2013 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1544/2012-5) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »INFOSECURITY« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35 og 41 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 155 596

Undersøgerens afgørelse: Delvis afslag på varemærkeansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 3.

Sag anlagt den 27. november 2013 — Bimbo mod KHIM — Café do Brasil (Caffè KIMBO)

(Sag T-637/13)

(2014/C 52/72)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Bimbo, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cafe' do Brasil SpA (Melito di Napoli, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 25. september 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1434/2012-4) annulleres delvist.
- Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger, såfremt selskabet intervenserer.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Cafe' do Brasil SpA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der indeholder ordbestandsdelene »Caffè KIMBO«, i sort, rød, guld, hvid, lys himmelblå, mørk himmelblå, gul og lysegrøn for varer i klasse 30, 32 og 43 — EF-varemærkeansøgning nr. 4 273 884

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Bimbo, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Spansk varemærkeregistrering nr. 291 655 af ordmærket »BIMBO« for varer i klasse 30 og det ældre velkendte spanske og portugisiske ordmærke »BIMBO«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget delvist til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, 2 og 5.

Sag anlagt den 27. november 2013 — Bimbo mod KHIM — Cafe' do Brasil (Caffè KIMBO GOLD MEDAL)

(Sag T-638/13)

(2014/C 52/73)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Bimbo, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cafe' do Brasil SpA (Melito di Napoli, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 25. september 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 787/2012-4) annulleres delvis.
- Såfremt Cafe' do Brasil SpA intervenserer i sagen, tilpligtes selskabet at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Cafe' do Brasil SpA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der indeholder ordbestandsdelene »Caffè KIMBO GOLD MEDAL«, i rød, guld, hvid og sort for varer i klasse 30, 32 og 43 — EF-varemærkeansøgning nr. 4 037 909

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Bimbo, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den spanske varemærkeansøgning nr. 291 655 af ordmærket »BIMBO« for varer i klasse 30 og det ældre vitterligt kendte spanske og portugisiske ordmærke »BIMBO«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, 2 og 5.

Appel iværksat den 6. december 2013 af Kari Wahlström til prøvelse af Personalerettens dom af 9. oktober 2013 i sag F-116/12, Wahlström mod Frontex

(Sag T-653/13 P)

(2014/C 52/74)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kari Wahlström (Espoo, Finland) (ved advokat S. Pappas)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex)

Appellantens påstande

- Personalerettens dom af 9. oktober 2013, hvorved Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) blev frifundet, ophæves.
- De for Retten nedlagte påstande tages til følge, da sagen ifølge appellanten er moden til påkendelse.
- Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med denne appel har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af Personalerettens dom, hvorved Personaleretten frifandt Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) i det søgsmål, som appellanten havde anlagt dels med påstand om annullation af appellants bedømmelsesrapport for 2010, dels med påstand om erstatning.

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende en retlig fejl begået af Personaleretten for så vidt den fastlog, at den manglende dialog mellem bedømmeren og appellants i forbindelse med personalebedømmelsen for 2010 ikke udgjorde en væsentlig proceduremæssig fejl (præmis 38 ff. i den appellerede dom). Appellanten har gjort gældende, at:
 - Personaleretten har tilsidesat gældende retspraksis.
 - Eftersom Personaleretten baserede den appellerede doms begrundelse på baggrunden for udarbejdelsen af bedømmelsesrapporten og ikke alene på spørgsmålet om, hvorvidt afholdelsen af en formel dialog ville have haft nogen indflydelse på proceduren, overskred den grænserne for sin domstolskontrol, idet den foretog indgreb i administrationens skønmæssige beføjelser.
- 2) Andet anbringende vedrørende en retlig fejl begået af Personaleretten, idet denne fastslog, at den manglende opstilling af mål for første halvdel af 2010 ikke udgjorde en væsentlig proceduremæssig fejl, der kunne give anledning til tvivl om gyldigheden af den omhandlede bedømmelsesrapport (præmis 50 ff. i den appellerede dom). Appellanten har gjort gældende, at:
 - Personaleretten har tilsidesat retningslinjerne for bedømmelse, for så vidt som disse indeholder en pligt til at fastsætte mål i tilfælde af et skift i den ansattes arbejdsopgaver under referenceperioden.

- Beskrivelsen af de opgaver som appellanten havde fået tildelt i sin nye arbejdsmæssige situation, således som de var beskrevet i dokumenterne vedrørende oprettelsen og driften af det operationelle kontor, bevirker på ingen måde, at der var fastsat mål for appellanten for så vidt angår de opgaver, som han skulle udføre.

Appel iværksat den 16. december 2013 af Revisionsretten for Den Europæiske Union til prøvelse af Personalerettens dom af 17. oktober 2013 i sag F-69/11, BF mod Revisionsretten

(Sag T-663/13 P)

(2014/C 52/75)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Revisionsretten for Den Europæiske Union (ved T. Kennedy og J. Vermer, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: BF (Luxembourg, Luxembourg)

Appellantens påstande

- Personalerettens dom i sag F-69/11 ophæves.
- De påstande, som Revisionsretten nedlagde i første instans, tages til følge, dvs. frifindelse.
- BF tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen og omkostningerne, der er afholdt i sagen ved Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført fire anbringender.

- 1) Første anbringende om en retlig fejl, idet Personaleretten har fortolket og anvendt artikel 6 i afgørelse nr. 45-2010 af 17. juni 2010 vedrørende udvælgelsesprocedurerne for kontorchefer og direktører på fejlagtig måde.
- 2) Andet anbringende om en forkert gengivelse af et bevis fra Personalerettens side, da den antog, at de points, som ansøgerne blev tildelt af udvælgelseskomitéen, udgjorde en oplysning, som udvælgelseskomitéens rapport, der blev sendt til ansættelsesmyndigheden, skulle indeholde.
- 3) Tredje anbringende om en forkert gengivelse af faktiske omstændigheder, idet Personaleretten tilsidesatte sin forpligtelse til at efterprøve de faktiske omstændigheder, som den støttede sin konstatering om procedurefejl på.

4) Fjerde anbringende om en manglende begrundelse og en retlig fejl, der påvirker den ensartede retspraksis, idet Personaleretten fastslog, at ulovligheden, der består i, at der ikke blev anført en begrundelse, som krævet i henhold til artikel 6, stk. 1, i afgørelse 45-2010 for så vidt angår udvælgelseskomitéens rapport, kan medføre, at de afgørelser, der blev anfægtet i første instans, annulleres.

Appel iværksat den 17. december 2013 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 7. oktober 2013 i sag F-97/12, Thomé mod Kommissionen

(Sag T-669/13 P)

(2014/C 52/76)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Florence Thomé (Bruxelles, Belgien)

Appellantens påstande

— Dom afsagt af Personaleretten den 7. oktober 2013 i sag F-97/12, Thomé mod Kommissionen, ophæves.

— Det af Florence Thomé anlagte søgsmål i sag F-97/12 afvises eller under alle omstændigheder frifindes Kommissionen.

— Afgørelsen om sagernes omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fem anbringender.

- 1) Første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af begrebet akt, der indeholder et klagepunkt. Kommissionen har for det første gjort gældende, at en akt, som ansættelsesmyndigheden allerede har annulleret under en klagesag, ikke kan annulleres inden for rammerne af en retssag, og for det andet at en afgørelse, hvormed der gives medhold i den pågældendes påstande, ikke kan kvalificeres som en akt, der indeholder et klagepunkt (den appellerede doms præmis 28-37).
- 2) Andet anbringende vedrørende for det første en retlig fejl i forbindelse med afgrænsningen af ansættelsesmyndighedens kontrolbeføjelse og Personalerettens kontrolbeføjelse for så vidt angår udvælgelseskomitéernes afgørelser samt Personalerettens prøvelsesret, og for det andet en fordrejning af sagens genstand og en tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet (den appellerede doms præmis 50-52 i). Kommissionen har gjort gældende, at Personaleretten har anvendt et fejlagtigt kriterium for den retlige prøvelse, der over-

skrider grænserne for dens prøvelsesret, for så vidt angår to afgørelser, som var indbragt for den, nemlig ansættelsesmyndighedens afgørelser.

- 3) Tredje anbringende vedrørende en tilsidesættelse af de retlige regler vedrørende vurderingen af, om der foreligger et eksamensbevis på universitetsniveau i henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøve (den appellerede doms præmis 56-58). Kommissionen har gjort gældende, at Personaleretten begik en retlig fejl, idet den anså den professionelle værdi af et eksamensbevis for dets akademiske værdi, og heraf udledte at et ikke-officielt eksamensbevis — såsom et eksamensbevis, der er uddelt af en privat uddannelsesinstitution, og hvis akademiske værdi ikke er anerkendt — skal tages i betragtning af ansættelsesmyndigheden.
- 4) Fjerde anbringende vedrørende en tilsidesættelse af begrundelsespligten for så vidt som ansættelsesmyndigheden ikke ved indgivelsen af appellansens ansøgning forklarede, hvordan hendes eksamensbevis ved den første instans var i overensstemmelse med betingelsen i udvælgelsesmeddelelsen, når denne overensstemmelse først blev fastslået efterfølgende, dvs. under klagesagen (den appellerede doms præmis 56, 57 og 60-64).
- 5) Femte anbringende vedrørende en retlig fejl for så vidt som Personaleretten anså, at sagsøgeren i første instans ikke længere kan ansættes, og at hun derfor skal tilkendes erstatning (den appellerede doms præmis 74).

Sag anlagt den 17. december 2013 — PAN Europe og Confédération paysanne mod Kommissionen

(Sag T-671/13)

(2014/C 52/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgien) og Syndicat agricole Confédération paysanne (Bagnole, Frankrig) (ved advokat B. Kloostra)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse af 9. oktober 2013, hvorved den afviste følgende:
 - Anmodningen om intern prøvelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 485/2013 af 24. maj 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstofferne clothianidin, thiamethoxam og imidacloprid og om forbud mod anvendelse og salg af frø, som er behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse aktivstoffer (EUT L 139, s. 12).

- Anmodningen om intern prøvelse af Kommissionens undladelse af at indføre et fuldstændigt forbud mod clothianidin, thiamethoxam og imidacloprid.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede foranstaltning har handlet i strid med artikel 9, stk. 3, i De Forenede Nationers konvention af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutninger og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århus-konventionen) ⁽¹⁾. De bestemmelser, som Kommissionen har anvendt — artikel 10 sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra g) og h), i Århus-konventionen — er uforenelige med artikel 9, stk. 3, i Århus-konventionen. Ulovligheden af disse bestemmelser i Århus-konventionen burde have medført, at Kommissionen ikke anvendte de i den anfægtede afgørelse nævnte kriterier og realitetsbehandlede anmodningerne om intern prøvelse.
- 2) Med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede foranstaltning har tilsidesat sin forpligtelse til at handle i overensstemmelse med konventionen i videst muligt omfang. Kommissionen burde have fortolket artikel 10 i Århus-konventionen — herunder især ordene »forvaltningsakt« og »administrativ undladelse« i denne bestemmelse — i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i Århus-konventionen, og den burde ikke have taget hensyn til de ulovlige definitioner i artikel 2, stk. 1, litra g) og h), i Århus-konventionen. Kommissionen har således handlet i strid med artikel 10 i Århus-konventionen og forpligtelsen til at handle i overensstemmelse med konventionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

Sag anlagt den 23. december 2013 — Copernicus-Trademarks mod KHIM — Bolloré (BLUECO)

(Sag T-684/13)

(2014/C 52/78)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Copernicus-Trademarks Ltd (Borehamwood, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne L. Pechan og S. Körber)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bolloré SA (Érgue Gaberic, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 8. oktober 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2029/2012-1) annulleres og ændres således, at klagen er begrundet og at indsigelsen følgelig skal forkastes i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret og Bolloré SA — for så vidt som dette selskab ønsker at deltage i proceduren — tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der var forbundet med sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Copernicus-Trademarks Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »BLUECO« for varer i klasse 12 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 724 675

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Bolloré SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »BLUECAR« for varer i klasse 12 — EF-varemærke nr. 4 597 621

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. december 2013 — Copernicus-Trademarks mod KHIM — Blue Coat Systems (BLUECO)

(Sag T-685/13)

(2014/C 52/79)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Copernicus-Trademarks Ltd (Borehamwood, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne L. Pechan og S. Körber)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Blue Coat Systems, Inc. (Sunnyvale, Amerikas Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 8. oktober 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2028/2012-1) annulleres og ændres således, at klagen er begrundet og at indsigelsen følgelig skal forkastes i det hele.
- Harmoniseringskontoret og Blue Coat Systems, Inc. — for så vidt som dette selskab ønsker at deltage i proceduren — tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der var forbundet med sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Copernicus-Trademarks Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »BLUECO« for varer i klasse 9 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 724 675

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Blue Coat Systems, Inc.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »BLUE COAT« for varer i klasse 9 og tjenesteydelser i klasse 38 og 42 — EF-varemærke nr. 3 016 235

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. december 2013 — Unibail Management mod KHIM (gengivelse af to linjer og fire stjerner)

(Sag T-686/13)

(2014/C 52/80)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Unibail Management (Paris, Frankrig) (ved advokaterne L. Bénard, A. Rudoni og O. Klimis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. september 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 300/2013-2) annulleres delvist, for så vidt som den meddeler afslag på registrering af varemærkeansøgning nr. 10 940 161 for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35, 36, 38, 41 og 42.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke bestående af 4 stjerner og fem prikker, der befinder sig foran eller bagved en horisontal linje, for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35, 36, 38, 39, 41, 42 og 43 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 940 161

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 75, første punktum, i forordning (EF) nr. 207/2009.

Sag anlagt den 13. december 2013 — Unibail Management mod KHIM (Gengivelse af to streger og fem stjerner)

(Sag T-687/13)

(2014/C 52/81)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Unibail Management (Paris, Frankrig) (ved advokaterne L. Bénard, A. Rudoni og O. Klimis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. september 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 299/2013-2) annulleres delvist, for så vidt som der deri blev givet afslag på registrering af EF-varemærkeansøgning nr. 10 939 981 for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35, 36, 38, 41 og 42.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der er sammensat af fem femtakgede stjerner og placeret midt i en vandret linje for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35, 36, 38, 39, 41, 42 og 43 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 939 981

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen om registrering.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 75, første punktum, i forordning (EF) nr. 207/2009.

Sag anlagt den 27. december 2013 — Ricoh Belgium mod Rådet

(Sag T-691/13)

(2014/C 52/82)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Ricoh Belgium NV (Vilvoorde, Belgien) (ved advokaterne N. Braeckvelt og A. de Visscher)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Rådets afgørelse af 29. oktober 2013, om ikke at tildele delaftale 4 af kontrakten »Indkøb eller leje af sort/hvide multifunktionsmaskiner (MFP) og tilhørende vedligeholdelsestjenester i bygningerne for Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union — referencenr. 2013/S 83-138901«, til Ricoh Belgium NV, men derimod til en anden virksomhed, annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører tilsidesættelse af gennemsigtighedsprincippet i medfør af artikel 15 TEUF, artikel 298 TEUF og artikel 102, stk. 1. i forordning nr. 966/2012 ⁽¹⁾.

Sagsøgte har, selv om der intet er nævnt herom i de gældende specifikationer, konkret foretaget en test af sagsøgerens printere (disses hastighed) på tidspunktet, hvor disse startes, og ikke på det tidspunkt, hvor printerne fungerer mest effektivt. Dette er grunden til, at målinger/værdierne i sagsøgerens tilbud adskiller sig fra de målinger/værdier, der fulgte af testresultaterne, som i sidste ende var ringere og derfor medførte et ufordelagtigt resultat. Sagsøgeren kunne ikke efterprøve, om apparaterne fra sagsøgerens konkurrent blev testet under de samme (ufordelagtige) omstændigheder. Derudover fastsatte sagsøgte efter afslutningen af testene for dette tildelingskriterium (kriterium C »teknisk vurdering af apparaterne på grundlag af tests«) en beregning og et resultat og meddelte disse til sagsøgeren. Dette resultat (nemlig 41,2%) afviger i sidste ende fra det resultat, der er anført i tabellen i den anfægtede afgørelse (nemlig 38,61%).

- 2) Andet anbringende: tilsidesættelse af den begrundelsespligt, der følger af artikel 113, stk. 2, i forordning nr. 966/2012, og af artikel 161, stk. 3, i den delegerede forordning nr. 1268/2012 ⁽²⁾ samt af den forpligtelse til ved udbud at tildele kontrakten til den økonomisk mest fordelagtige tilbudsgiver, der følger af artikel 110, stk. 2, i forordning nr. 966/2012 og artikel 149, stk. 1, litra b), i den delegerede forordning nr. 1268/2012.

I de til sagsøgeren efterfølgende afgivne nærmere forklaringer anførte sagsøgte, at denne oprindeligt havde begået en fejl. Testresultaterne skulle have været sammenlignet med de standarder, der var fastsat i specifikationerne (100 kopier og prints i minuttet) og ikke med standarderne i det af sagsøgeren indgivne tilbud (110 kopier og prints i minuttet)

Selv om sagsøgte forklarede den såkaldte korrektion af det endelige resultat med den omstændighed, at testresultaterne skulle have været bedømt på grundlag af en lavere norm (sammenligning ved 100 i stedet for 110) synes sagsøgeren herved på uforståelig og fuldstændig (matematisk) ulogisk vis og derudover uden konkret beregning eller begrundelse pludselig at have opnået et dårligere resultat (38,61 point i stedet for 41,2 point, mens der ved en sammenligning med standarderne i specifikationerne ville kunne forventes et bedre resultat på 44,3 point).

Henset til den samlet set meget lille forskel mellem begge bydende for delaftale 4, nemlig den anden virksomheds 90,81 point og sagsøgerens 89,67 point, ville det ved en korrekt beregning have været sagsøgeren, der havde afgivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362, s. 1).

Sag anlagt den 31. december 2013 — ENAC mod Kommissionen og TEN-T EA

(Sag T-695/13)

(2014/C 52/83)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Ente nazionale per l'aviazione civile (ENAC) (Rom, Italien) (ved advokat P. Garofoli og G. Palmieri, som befuldmægtiget)

Sagsøgte: Forvaltningsorganet for Det Transeuropæiske Transportnet (TEN-T EA) og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionens notat af 23. oktober 2013, ref. Ares (203) 3321778 vedrørende »Undersøgelse af udviklingen af lufthavnen i Bergamo-Orio al Serio med henblik på intermodalitet«, hvorved proceduren for tilbagesøgning af en del af det tilskud, der var ydet til gennemførelse af denne undersøgelse, blev iværksat, og hvorved der blev udstedt en »debitnota« på 158 517,54 EUR, annulleres.

— Beslutning af 18. marts 2013 fra Forvaltningsorganet for Det Transeuropæiske Transportnet (TEN-T EA), som der er henvist til i ovennævnte notat af 23. oktober 2013, vedrørende »Afslutning af projekt 2009-IT-91407-S »Undersøgelse af udviklingen af lufthavnen i Bergamo-Orio al Serio med henblik på intermodalitet« — Kommissionens afgørelse K(2010) 4456« annulleres, for så vidt den har fastslået, at omkostningerne til aktiviteterne 1, 2.1, 4, 5, 6 og 7, som allerede havde været udøvet i længere tid, ikke kunne anerkendes og dermed ikke var støtteberettigede, og anordnet tilbagebetaling af 158 517,54 EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den beslutning og den afgørelse, der er genstand for den foreliggende sag, er de samme, som dem, der er anfægtet i sag T-270/13, SACBO mod Kommissionen og TEN-T EA og i sag T-692/13, SACBO mod Kommissionen og TEN-T EA.

Anbringenderne og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i disse sager.

Sag anlagt den 30. december 2013 — Meta Group mod Kommissionen

(Sag T-696/13)

(2014/C 52/84)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Meta Group Srl (Rom, Italien) (ved advokaterne A. Bartolini, V. Colcelli og A. Formica)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at den nedsættelse, som Europa-Kommissionen har foretaget af de tilskud, som META s.r.l. har krav på, er ulovlig.

— Følgelig tilpligtes Kommissionen at betale det resterende beløb på 129 153,11 EUR med tillæg af morarenter til sagsøgeren.

— Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for det deraf lidte tab.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er rettet mod de afgørelser, hvorved Kommissionen har nedsat det oprindeligt fastsatte tilskud til projekterne »BCreative«, »Take-It-Up« og »Ecolink+«, hvis aftaler om støtte blev indgået mellem sagsøgeren og Kommissionen inden for rammerne af »rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP) (2007-2013)«.

Fleere afgørelser vedrørende disse projekter er også blevet anfægtet i sagerne T-471/12, T-34/13 og T-35/13, Meta Group mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter, som er fremført, ligner i det væsentlige dem, der er påberåbt i forbindelse med ovennævnte sager.

Appel iværksat den 30. december 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt af Personaleretten den 17. oktober 2013 i sag F-127/12, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-698/13 P)

(2014/C 52/85)

Processprog: italiensk

Parter

Appelant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Den appellerede kendelse ophæves fuldt ud og uden undtagelser.

— Sagen hjemvises til Personaleretten.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har appellanten anført, at den appellerede kendelse åbenlyst er uretfærdig, urimelig og ulovlig som følge af den fuldstændige mangel på begrundelse og den manglende oplysning af sagen, irrelevans, tautologi, vilkårlighed, fordrejning af sagens faktiske omstændigheder samt en retlig fejl.

Appel iværksat den 30. december 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 17. oktober 2013 i sag F-145/12, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-699/13 P)

(2014/C 52/86)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Den appellerede kendelse ophæves i sin helhed og uden undtagelser.
- Sagen hjemvises til Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme, som er gjort gældende i sag T-698/13, Marcuccio mod Kommissionen.

Sag anlagt den 30. december 2013 — Bankia mod Kommissionen

(Sag T-700/13)

(2014/C 52/87)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Bankia, SA (Valencia, Spanien) (ved advokaterne J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo og A. Biondi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den kvalificerer samtlige foranstaltninger, der ifølge afgørelsen

udgør det spanske system for finansiel leasing (»SEAF«), som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.

- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer AIE-investorerne som modtagere af den angivelige støtte og som de eneste adressater for tilbagesøgningspåbuddet.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte under tilsidesættelse af almindelige EU-retlige principper.
- Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den afgørelse, der anfægtes i denne sag, er den samme som i sag T-515/13, Spanien imod Kommissionen (EUT 336, s. 29).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1) Første anbringende

- Sagsøgeren er af den opfattelse, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 107 TEUF, idet den kvalificerer SEAF og de individuelle foranstaltninger, som den udgøres af, som statsstøtte. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen med urette foretog en samlet bedømmelse af alle offentlige og private uafhængige og selvstændige foranstaltninger, og tilregnede Kongeriget Spanien disse foranstaltninger. Sagsøgeren har endvidere bestridt, at de omhandlede foranstaltninger kan give anledning til en selektiv økonomisk fordel for disse angivelige modtagere, eller at de kan fordreje konkurrencen mellem de nævnte modtagere og andre enheder, eller at de kan påvirke handelen mellem medlemsstaterne.

2) Andet anbringende

- Sagsøgeren har dernæst anført, at Kommissionen har begået en åbenbar retlig fejl og tilsidesat artikel 107 TEUF og 108 TEUF, idet den har kvalificeret anvendelsen af den spanske ordning om tonnageskatning på visse tilfælde som ny støtte i stedet for eksisterende støtte. For så vidt som Kommissionen i 2002 godkendte ordningen om tonnageskatning, der var anmeldt af Spanien, skulle den, såfremt den ville så tvivl om ordningens anvendelse, under alle omstændigheder have gjort dette under anvendelse af proceduren for eksisterende støtte. Sagsøgeren er af den opfattelse, at de argumenter, der i afgørelsen er fremført som begrundelse for, at der foreligger ny støtte, er åbenbart ubegrundede.

3) Tredje anbringende

- Sagsøgeren har som det tredje annullationsanbringende subsidiært påberåbt sig en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF og 296 TEUF, for så vidt som Kommissionen har begået en fejl og under alle omstændigheder ikke har anført en tilstrækkelig begrundelse for, hvorfor enheder såsom sagsøgeren (AIE-investorer, der udfører transaktioner, som er omfattet af afgørelsen) anses for endelige og eneste adressater for de omtvistede foranstaltninger.

4) Fjerde anbringende

- Sagsøgeren har med det fjerde anbringende, som ligeledes er subsidiært, gjort gældende, at det påbud om tilbagesøgning, der er indeholdt i den anfægtede afgørelses artikel 4, tilsidesætter det almindelige princip om retssikkerhed, idet det indfører en ubegrundet tidsmæssig begrænsning for anvendelsen af nævnte princip.

5) Femte anbringende

- Sagsøgeren har med det femte annullationsanbringende redegjort for grundene til, at den anfægtede afgørelse ligeledes har tilsidesat princippet om tildeling af kompetence, artikel 107 TEUF og 108 TEUF, artikel 14 i Rådets forordning nr. 659/1999 og artikel 16 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som den anfægtede afgørelse tager stilling til gyldigheden af kontraktvilkår, der er indeholdt i private kontrakter, som er indgået på grundlag af spansk ret mellem investorer og andre private enheder.

Sag anlagt den 30. december 2013 — Asociación Española de Banca mod Kommissionen

(Sag T-701/13)

(2014/C 52/88)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Asociación Española de Banca (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den kvalificerer samtlige foranstaltninger, der ifølge afgørelsen udgør det spanske system for finansiel leasing, som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.

- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer AIE-investorerne som modtagere af den angivelige støtte og som de eneste adressater for tilbagesøgningspåbuddet.

- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.

- Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 30. december 2013 — Unicaja Banco mod Kommissionen

(Sag T-702/13)

(2014/C 52/89)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Unicaja Banco, SA (Malaga, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo og A. Biondi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den kvalificerer samtlige foranstaltninger, der ifølge afgørelsen udgør det spanske system for finansiel leasing, som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.

- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer AIE-investorerne som modtagere af den angivelige støtte og som de eneste adressater for tilbagesøgningspåbuddet.

- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.

- Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 30. december 2013 — Liberbank mod Kommissionen

(Sag T-703/13)

(2014/C 52/90)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Liberbank, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den kvalificerer samtlige foranstaltninger, der ifølge afgørelsen udgør det spanske system for finansiel leasing, som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.

— Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer AIE-investorerne som modtagere af den angivelige støtte og som de eneste adressater for tilbagesøgningspåbuddet.

— Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.

— Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 30. december 2013 — Banco de Sabadell og Banco Gallego mod Kommissionen

(Sag T-704/13)

(2014/C 52/91)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Banco de Sabadell, SA (Sabadell, Spanien) og Banco Gallego, SA (Santiago de Compostela, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den kvalificerer samtlige foranstaltninger, der ifølge afgørelsen udgør det spanske system for finansiel leasing, som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.

— Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer AIE-investorerne som modtagere af den angivelige støtte og som de eneste adressater for tilbagesøgningspåbuddet.

— Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.

— Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 30. december 2013 — Catalunya Banc mod Kommissionen

(Sag T-705/13)

(2014/C 52/92)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Catalunya Banc, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den kvalificerer samtlige foranstaltninger, der ifølge afgørelsen udgør det spanske system for finansiel leasing, som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer AIE-investorerne som modtagere af den angivelige støtte og som de eneste adressater for tilbagesøgningspåbuddet.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 30. december 2013 — Lico Leasing og Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión mod Kommissionen

(Sag T-719/13)

(2014/C 52/93)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Lico Leasing, SA (Madrid, Spanien) og Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA (Madrid) (ved advokaterne M. Sánchez og M. Merola)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen erklæres ugyldig, idet den urigtigt har anset SEAF for en statsstøtteordning, der er til fordel for de økonomiske interessegrupper og deres investorer, og idet den tilsidesætter begrundelsespligten.
- Subsidiært erklæres påbuddet om tilbagesøgning af støtten tildelt i henhold til SEAF ugyldigt, da det er i strid med de almindeligt gældende principper i EU-retten.
- Subsidiært erklæres påbuddet om tilbagesøgning ugyldigt hvad angår beregningen af den uforenelige støtte, der skal

tilbagesøges, i det omfang det forhindrer Spanien i at fastsætte metoden til beregning af nævnte støtte i overensstemmelse med de almindelige principper, der finder anvendelse på tilbagesøgning af statsstøtte.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den afgørelse, der anfægtes i denne sag, er den samme som i sag T-515/13, Kommissionen mod Spanien (EUT C 336, s. 29).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 296 TEUF.
 - Den omhandlede foranstaltning opfylder selektivitetskriteriet: Dels er afgørelsen behæftet med en fejl, idet der deri er identificeret en sektorbestemt selektivitet, eftersom den foranstaltning, der er genstand for afgørelsen, stod til rådighed for investorer, der drev virksomhed i alle økonomiske sektorer, dels er afgørelsen behæftet med en fejl, idet den konkluderer, at en forudgående godkendelsesprocedure kan gøre foranstaltningen selektiv uden at tage hensyn til, at den forudgående godkendelse var begrundet i den komplekse karakter af den omhandlede foranstaltning og under alle omstændigheder ikke omhandler de angivelige modtageres egen-skaber.
 - Den omhandlede foranstaltning opfylder kriterierne om fordrejning af konkurrencen og om påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne. Afgørelsen forklarer navnlig ikke, på hvilken måde den angivelige statsstøtte kan have en virkning på de angivne markeder, og den begrænser sig til at konstatere denne omstændighed uden at føre bevis herfor.

Endvidere anføres med den anden del af dette annullationsanbringende, at afgørelsen er behæftet med en begrundelsesmangel, for så vidt som den ikke forklarer, hvorfor fordelene for de angivelige modtagere udgør statsstøtte, når disse modtagere udelukkende har fået del i den fordel, som skibsrædderne har opnået, og som Kommissionen selv har medgivet ikke er statsstøtte.

- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 14 i Rådets forordning nr. 659/1999
 - Tilbagetilbagesøgningspåbuddet, der er indeholdt i afgørelsens artikel 4, 5 og 6, bør annulleres i henhold til følgende almindelige principper i EU-retten:
 - Princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, navnlig for så vidt som den af Kommissær Kroes i 2009 afsendte skrivelse gav anledning til en berettiget forventning hos de erhvervsdrivende om, at SEAF var lovlig.

- Subsidiært retssikkerhedsprincippet for det tilfælde, at tilbagesøgningspåbuddet ikke anses for at være i strid med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, i det omfang visse omstændigheder medførte, at den uklarhed med hensyn til, om SEAF var lovlig, der oprindeligt fulgte af Brittany Ferries-afgørelsen, blev forøget og styrket under hele varigheden af SEAS.
- 3) Tredje anbringende om tilsidesættelse af de almindelige principper, der finder anvendelse på tilbagesøgning af statsstøtte
- Den anfægtede afgørelse overholder ikke de almindelige principper, der finder anvendelse på tilbagesøgning af statsstøtte, for så vidt som denne afgørelse kan indebære, at det kræves af modtagerne af støtten, at de tilbagebetaler et større beløb end den angivelige støtte, som de faktisk har modtaget.

Sag anlagt den 7. januar 2014 — Aluminios Cortizo og Cortizo Cartera mod Kommissionen

(Sag T-1/14)

(2014/C 52/94)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Aluminios Cortizo, SAU (Extramundi, Spanien) og Cortizo Cartera, SL (Extramundi, Spanien) (ved advokat A. Beiras Cal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Retsakten annulleres i sin helhed.
- Subsidiært annulleres påbuddet om tilbagebetaling af støtten.
- Subsidiært kvantificeres støtten i overensstemmelse med investorens reelle nettofordel.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den afgørelse, der anfægtes i denne sag, er den samme som i sag T-515/13, Spanien mod Kommissionen (EUT C 336, s. 29)

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført seks anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 107 TEUF, idet statsstøtten til investoren ikke er selektiv eller har fordrejende virkninger.

- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF, idet der helt er udeladt en begrundelse for at udelukke rederen og/eller skibsværftet som hovedmodtager af støtten.
- 3) Tredje anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, sammenholdt med princippet om bortfald af fordelene, idet det kræves, at investoren tilbagebetaler støtte, der er overført til en tredjepart.
- 4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning som følge af Kommissionens skrivelser og passivitet, der skabte en berettiget forventning om, at »SEAF« var lovlig.
- 5) Femte anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, idet pålæggelsen af en pligt til at tilbagebetale støtte, der ikke er modtaget/overført af investoren, udgør en konfiskation uden noget retligt grundlag.
- 6) Sjette anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, idet de foranstaltninger, der er erklæret uforenelige, er blevet godkendt i andre afgørelser.

Sag anlagt den 1. januar 2014 — Caixabank mod Kommissionen

(Sag T-2/14)

(2014/C 52/95)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Caixabank SA (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den kvalificerer samtlige foranstaltninger, der ifølge afgørelsen udgør det spanske system for finansiel leasing, som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer AIE-investorerne som modtagere af den angivelige støtte og som de eneste adressater for tilbagesøgningspåbuddet.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 2. januar 2014 — Anudal Industrial mod Kommissionen

(Sag T-3/14)

(2014/C 52/96)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Anudal Industrial, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco og J. Corral García)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsens artikel 1-6 annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 4, i det omfang den anordner tilbagesøgning af støtten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den afgørelse, der anfægtes i denne sag, er den samme som i sag T-515/13, Kommissionen mod Spanien.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Den anfægtede afgørelse tilsidesætter væsentlige formforskrifter samt artikel 20, 21 og 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet den er truffet som følge af en undersøgelsesprocedure, der var behæftet med væsentlige uregelmæssigheder.
- 2) Der foreligger en retlig fejl, idet artikel 107 TEUF og artikel 108 TEUF er tilsidesat, for så vidt som de foranstaltninger, der er genstand for denne sag, anses for at udgøre statsstøtte, uden at deres selektive karakter er blevet fastslået.
- 3) Der foreligger en retlig fejl, idet artikel 107 TEUF og artikel 108 TEUF er tilsidesat, for så vidt som de foranstaltninger, der er genstand for denne sag, anses for at udgøre statsstøtte, uden at det er blevet fastslået, at de omhandlede foranstaltninger har en indvirkning på samhandelen i Fællesskabet.
- 4) Der foreligger en retlig fejl, idet artikel 107, stk. 1, TEUF og begrundelsespligten er tilsidesat, idet der antages at foreligge

statsstøtte, og at økonomiske interessegrupper og deres investorer anses for modtagere, uden at denne støtte tillægger disse modtagere konkurrencefordele eller påvirker Fællesskabets samhandel på deres respektive områder.

- 5) Der foreligger en retlig fejl, idet der anordnes tilbagesøgning af eventuel støtte under tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, ligebehandlingsprincippet samt af artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/1999.

Sag anlagt den 2. januar 2014 — Industrias Ponsa mod Kommissionen

(Sag T-4/14)

(2014/C 52/97)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Industrias Ponsa, SA (Manresa-Barcelona, Spanien) (ved advokaterne J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco og J. Corral García)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsens artikel 1-6 annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 4, i det omfang den anordner tilbagesøgning af støtten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-3/14, Anudal Industrial mod Kommissionen.

Sag anlagt den 2. januar 2014 — Anudal mod Kommissionen

(Sag T-5/14)

(2014/C 52/98)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Anudal, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco og J. Corral García)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsens artikel 1-6 annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 4, i det omfang den anordner tilbagesøgning af støtten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-3/14, Anudal Industrial mod Kommissionen.

Sag anlagt den 3. januar 2014 — Inditex og Naviera Nebulosa de Omega mod Kommissionen

(Sag T-10/14)

(2014/C 52/99)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Spanien) og Naviera Nebulosa de Omega, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo og A. Biondi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den kvalificerer samtlige foranstaltninger, der ifølge afgørelsen udgør det spanske system for finansiel leasing, som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer AIE-investorerne som modtagere af den angivelige støtte og som de eneste adressater for tilbagesøgningspåbuddet.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 6. januar 2014 — Simet mod Kommissionen

(Sag T-15/14)

(2014/C 52/100)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Simet SpA (Rossano Calabro, Italien) (ved advokaterne A. Clarizia og P. Clarizia)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 2. oktober 2013 — K(2013) 6251 endelig — om en procedure i henhold til artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 62 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — statsstøtte SA.33.037 (2012/C) — Italien — godtgørelse til SIMET S.p.A. for udøvelsen af tjenesteydelser med offentlig transport i perioden for 1987-2003 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er rettet mod Kommissionens afgørelse af 2. oktober 2013 — K(2013) 6251 endelig, hvorefter betaling af godtgørelse til SIMET, tilkendt ved dom afsagt af det italienske Consiglio di Stato og meddelt af de nationale myndigheder, udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF, og denne foranstaltning ikke er fritaget forpligtelsen til forudgående underretning i henhold til artikel 17, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1191/69.

SIMET har i denne forbindelse fremhævet, at den tvist, der blev afgjort af den nationale retsinstans, vedrørte skadeserstatning for sagsøgerens tab som følge af, at retsakter fra ministeriet for infrastruktur og transport (MIT) vedrørende udøvelsen af tjenesteydelser med interregional offentlig transport på dæk, som blev truffet i perioden fra 1987 til 2003, var ulovlige.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender:

- 1) Den nationale lovgivning, som var hjemmel for MIT's regulering af virksomheden SIMET's aktiviteter i den periode, Consiglio di Stato har undersøgt i sin dom, er uforenelig med forordning (EØF) nr. 1191/69, som efter ændringerne indført ved forordning (EØF) nr. 1893/91 forbød medlemsstaterne at underlægge virksomheder, som i lighed med SIMET udøvede interregional persontransport med bus, public service-forpligtelser.
- 2) I modsætning til hvad Kommissionen har fastslået, blev SIMET pålagt en public service-forpligtelse, idet MIT's retsakter om godkendelse af koncessionen for levering af tjenesteydelser med interregional passagertransport med bus i overensstemmelse med kravene i italiensk lovgivning klart fjernede enhver selvbestemmelse fra SIMET's udøvelse af sin egen virksomhed, idet det var direkte tilrettelagt og pålagt af myndighederne.
- 3) Der er sket en tilsidesættelse af principperne om privatpersoners ret til skadeserstatning for en tilsidesættelse EU-retten. I henhold til disse principper betyder en medlemsstats vedtagelse inden for dens kompetence af en administrativ beslutning, som er i strid med det i EU-retten fast-

satte, at der i henhold til denne kompetence er en forpligtelse til skadeserstatning i forhold til adressaten for beslutningen, når denne er ulovlig.

- 4) Under alle omstændigheder er SIMET ikke blevet tildelt statsstøtte, idet metoden til fastsættelse af det beløb, selskabet indrømmes i skadeserstatning, under henvisning til kriterierne i forordning (EØF) nr. 1191/69 for aktiviteterne med transport på dæk, der følger af de public service-forpligtelser, som selskabet har udført i perioden 1987-2003, udelukker enhver risiko for overkompensation til fordel for SIMET, idet det blot udgør en modydelse for de tillægsomkostninger, som selskabet har haft til at løse ovennævnte pligter, som det ulovligt er blevet pålagt.

Rettenns kendelse af 7. januar 2014 — Lifted Research og LRG Europe mod KHIM — Fei Liangchen (Lr geans)

(Sag T-390/12) ⁽¹⁾

(2014/C 52/101)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 355 af 17.11.2012.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 29. november 2013 — ZZ og ZZ mod Kommissionen

(Sag F-114/13)

(2014/C 52/102)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: ZZ og ZZ (ved advokaterne A. Salerno og B. Cortese)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse, hvorved det nægtes at anerkende lovligheden af den afgørelse, som det lokale personaleudvalg i Luxembourg traf om at tilbagekalde det mandat, som en befuldmægtiget var tildelt med henblik på at repræsentere det ved Kommissionens Centrale Personaleudvalg.

Sagsøgernes påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse, hvorved det nægtes at anerkende lovligheden af den afgørelse, som det lokale personaleudvalg i Luxembourg traf om at tilbagekalde det mandat, som en befuldmægtiget var tildelt med henblik på at repræsentere det ved Kommissionens Centrale Personaleudvalg.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 9. december 2013 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-118/13)

(2014/C 52/103)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat F. Frabetti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. juli 2001 til den 31. december 2002 og om annullation af de fortjenestepoint, der er tildelt i forfremmelsesåret 2003.

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. juli 2001 til den 31. december 2002, annulleres.
- Subsidiært annulleres sagsøgerens fortjenestepoint for forfremmelsesåret 2003, eftersom de ikke er på niveau med gennemsnittet af de point, der blev tildelt de ansatte i sagsøgerens lønklasse i samme forfremmelsesår.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 16. december 2013 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-121/13)

(2014/C 52/104)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne D. de Abreu Caldas og J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af afgørelserne vedrørende overførsel af sagsøgernes pensionsrettigheder i Unionens pensionsordning, der anvender de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 15. april 2013 om beregning af godskrivningen af de pensionsrettigheder, som er erhvervet før tiltrædelsen af tjenesten ved Kommissionen, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 17. december 2013 — ZZ mod Europol

(Sag F-122/13)

(2014/C 52/105)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne J. Kempeners og M. Itani)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Europolis afgørelse om ikke at forlænge sagsøgerens ansættelseskontrakt på ubestemt tid og påstand om, at Europol tilpligtes at betale forskellen mellem det vederlag, som sagsøgeren ville have kunnet fortsætte med at oppebære hos Europol, og enhver anden ydelse, som sagsøgeren faktisk har oppebåret.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europolis afgørelse af 6. maj 2013, hvormed Europol meddelte sagsøgeren, at dennes tidsbegrænsede ansættelseskontrakt, der udløb den 31. oktober 2013, ikke ville blive forlænget.
- Europol tilpligtes at betale sagsøgeren forskellen mellem på den ene side det vederlag, som sagsøgeren kunne have gjort krav på, såfremt sagsøgeren var forblevet i Europolis tjeneste, og på den anden side summen af løn, honorarer, arbejdsløshedsunderstøttelse og enhver anden erstatningsydelse, som sagsøgeren rent faktisk har oppebåret siden den 1. oktober 2013 i stedet for den løn, som sagsøgeren ville have oppebåret hos Europol.
- Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 18. december 2013 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-123/13)

(2014/C 52/106)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat P. Joassart)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af afgørelse om at opsiges sagsøgerens kontrakt som kontraktansat med øjeblikkeligt varsel

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen om afskedigelse, meddelt ved skrivelse af 7. marts 2013, annulleres.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 19. december 2013 — ZZ mod Parlamentet

(Sag F-124/13)

(2014/C 52/107)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat ved C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om afslag på sagsøgerens anmodning om bistand

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, og om fornødent annulleres afgørelsen om afslag på klagen.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren 50 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab med tillæg af renter i henhold til loven, indtil der er sket fuldstændig betaling.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren en fjerdedel af de lægeudgifter, der er afholdt i forbindelse med forværringen af hendes helbredstilstand, i erstatning for det lidte økonomiske tab med tillæg af renter i henhold til loven, indtil der er sket fuldstændig betaling.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 6. januar 2014 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-1/14)

(2014/C 52/108)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat F. Frabetti)

Sagsøgt: Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af EPSO's afgørelse om ikke at lade sagsøgeren få adgang til assessment-fasen på grund af sagsøgerens uddannelsesniveau, der ikke svarer til et afsluttet universitetsstudium, som er normeret til mindst tre år, og som er afsluttet med eksamensbevis, med relevans for arbejdsopgaverne, eller relevant faglig uddannelse/faglige kompetencer på tilsvarende niveau.

Sagsøgerens påstande

- Udvælgelseskomitéens afgørelse af 3. oktober 2013 annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale 1 000 EUR for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.
 - I betragtning af den chikanøse karakter af sagsøgtes afgørelse om afslag, tilpligtes Kommissionen at betale sagens omkostninger, herunder udgifter og salærer.
-

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2014/C 52/94	Sag T-1/14: Sag anlagt den 7. januar 2014 — Aluminios Cortizo og Cortizo Cartera mod Kommissionen	49
2014/C 52/95	Sag T-2/14: Sag anlagt den 1. januar 2014 — CaixaBank mod Kommissionen	49
2014/C 52/96	Sag T-3/14: Sag anlagt den 2. januar 2014 — Anudal Industrial mod Kommissionen	50
2014/C 52/97	Sag T-4/14: Sag anlagt den 2. januar 2014 — Industrias Ponsa mod Kommissionen	50
2014/C 52/98	Sag T-5/14: Sag anlagt den 2. januar 2014 — Anudal mod Kommissionen	50
2014/C 52/99	Sag T-10/14: Sag anlagt den 3. januar 2014 — Inditex og Naviera Nebulosa de Omega mod Kommissionen	51
2014/C 52/100	Sag T-15/14: Sag anlagt den 6. januar 2014 — Simet mod Kommissionen	51
2014/C 52/101	Sag T-390/12: Rettens kendelse af 7. januar 2014 — Lifted Research og LRG Europe mod KHIM — Fei Liangchen (Lr geans)	52
 Retten for EU-Personalesager 		
2014/C 52/102	Sag F-114/13: Sag anlagt den 29. november 2013 — ZZ og ZZ mod Kommissionen	53
2014/C 52/103	Sag F-118/13: Sag anlagt den 9. december 2013 — ZZ mod Kommissionen	53
2014/C 52/104	Sag F-121/13: Sag anlagt den 16. december 2013 — ZZ mod Kommissionen	53
2014/C 52/105	Sag F-122/13: Sag anlagt den 17. december 2013 — ZZ mod Europol	53
2014/C 52/106	Sag F-123/13: Sag anlagt den 18. december 2013 — ZZ mod Kommissionen	54
2014/C 52/107	Sag F-124/13: Sag anlagt den 19. december 2013 — ZZ mod Parlamentet	54
2014/C 52/108	Sag F-1/14: Sag anlagt den 6. januar 2014 — ZZ mod Kommissionen	54

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsfor skrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA